

SĂPTĂMÂNA DE RUGĂCIUNE PENTRU UNITATEA CREȘTINILOR

19 - 26 IANUARIE 2015

A keresztény egység
imahete

Gebetswoche für die
Einheit der Christen

*“Iisus i-a zis: Dă-Mi să beau”
(Ioan 4, 7)*

CUPRINS

*Mesajele de binecuvântare
ale conducătorilor de
Biserici*

*Citirile biblice pentru fiecare
zi*

TARTALOM

*Az Egyházak vezetőinek
köszöntői*

*Az imahét nyolc napjának
mindegyikére szóló bib-
liaolvasási igehelyek*

INHALT

*Die Grußbotschaften der
Kirchenleitungen*

*Schriftlesungen für jeden
Tag*

Asociația Ecumenică a Bisericilor din România – AIDRom

BUCUREȘTI 2
CP 48-41

Tel.: 021.210.46.87
021.212.07.98

e-mail: aidrom@gmail.com
office@aidrom.eunet.ro

MESAJELE DE BINECUVÂNTARE ALE CONDUCĂTORILOR DE BISERICI

pentru serviciile ecumenice din timpul Săptămânii de Rugăciune pentru
Unitatea Creștinilor 2015

Apa cea vie - harul iubirii și vieții veșnice*

Cuvintele Mântuitorului nostru Iisus Hristos referitoare la *apa cea vie* (Ioan 4, 10) adresate femeii samarince constituie tema de meditație a *Săptămânii de Rugăciune pentru Unitatea Creștinilor* din anul 2015, având o profundă semnificație spirituală și eclezială.

Iisus îi spune femeii din Samaria, la fântâna lui Iacov, "*Dacă ai fi știut darul lui Dumnezeu și Cine este Cel ce-ți zice: Dă-Mi să beau, tu ai fi cerut de la el, și ți-ar fi dat apă vie*" (Ioan 4, 10). Înțelegem din aceste cuvinte că Iisus Hristos Domnul este luminător al vieții și tămăduitor sau vindecător de boli, pentru că El este Izvorul harului și al adevărului mântuitor, dătător de viață (cf. Ioan 1, 17). În acest sens, *Sfântul Apostol Pavel numește har lucrarea mântuitoare a lui Hristos*. De aceea, el salută pe creștinii din Corint cu această binecuvântare: "*Harul Domnului nostru Iisus Hristos și dragostea lui Dumnezeu Tatăl și împărtășirea Sfântului Duh să fie cu voi cu toți!*" (II Corinteni 13, 13), binecuvântare preluată de Biserică în Sfânta Liturghie.

Așadar, *harul pe care ni-l descoperă și ni-l dăruiește Hristos Fiul lui Dumnezeu Întrupat conține în el dragostea lui Dumnezeu Tatăl și împărtășirea Sfântului Duh*. Harul este însăși iubirea Preasfintei Treimi împărtășită oamenilor de către Mântuitorul Iisus Hristos Cel înviat din morți și înălțat la ceruri, prin lucrarea Duhului Sfânt, Care coboară în lume pentru a uni pe oameni duhovnicește cu Hristos Cel preaslăvit și pentru a dăruia oamenilor credincioși viață veșnică în Împărăția Preasfintei Treimi, Care este modelul și izvorul vieții și al unității Bisericii.

Viața veșnică este pregustată încă din această lume, în lucrarea sfințitoare a Bisericii lui Hristos, ca experiență a comuniunii de viață și iubire a omului cu Dumnezeu Creatorul și Mântuitorul lumii, ca arvună a bucuriei cerești eterne, care nu poate fi "fabricată" de nimeni și de nimic din lumea materială limitată și trecătoare.

Astfel, înțelegem că tema de anul acesta a *Săptămânii de Rugăciune pentru Unitatea Creștinilor* cheamă pe creștini să caute și să primească *apa cea vie*, adică harul Duhului Sfânt, care sfințește viața persoanei umane, a familiei, a Bisericii și a societății, arătând prezența sa lucrătoare în viața oamenilor prin roadele Sfântului Duh: "*dragostea, bucuria, pacea, îndelunga-răbdare, bunătatea, facerea de bine, credința, blândețea, înfrânarea, curăția*" (Galateni 5, 22-23).

Aceste roade ale Sfântului Duh ne ajută să lucrăm mai mult pentru reconciliere, comuniune, conlucrare și unitate în Biserică și societate.

† DANIEL

PATRIARHUL BISERICII ORTODOXE ROMÂNE

---

* Mesajul Preafericitului Părinte Patriarh Daniel adresat cu ocazia Săptămânii de Rugăciune pentru Unitatea Creștinilor, 19-26 ianuarie 2015

MESAJELE DE BINECUVÂNTARE ALE CONDUCĂTORILOR DE BISERICI

pentru serviciile ecumenice din timpul Săptămânii de Rugăciune pentru
Unitatea Creștinilor 2015

Isus i-a spus: „Dă-mi să beau!” (In 4,7)

Domnul ... a părăsit Iudeea și s-a dus din nou în Galileea, dar trebuia să treacă prin Samaria.

Aceste cuvinte care se află la începutul episodului evanghelic (In 4,1-42), propus ca temă de meditație în *Săptămâna de rugăciune pentru unitatea creștinilor* din acest an, au în ele ceva tainic. Într-adevăr, ca să meargă din Iudeea în Galileea Isus avea și alte căi decât cea care traversa provincia Samariei. De-a lungul Iordanului drumul ar fi fost mult mai drept și mai agreabil. Prin Samaria Isus avea de înfruntat povârnișuri, adesea grele, ținuturi secetoase, ostilitatea unei populații cu care *iudeii nu se aveau bine*. Și totuși sfântul Ioan ne spune că *Domnul ... trebuia să treacă prin Samaria*. De ce oare? De bună seamă ca să o întâlnească pe femeia samariteancă venită la fântână după apă, ca să intre în dialog cu ea și mai apoi cu concitadinii ei, ca să dea un nou sens vieții lor.

Răspunzând și în acest an invitației de a ne ruga împreună pentru a reface unitatea dorită de Isus Christos (In 17,21), vom fi, la rândul nostru, nevoiți să părăsim cadrul lăcașelor noastre de cult cu care suntem familiarizați și modul în care ne adresăm Mântuitorului nostru. În aceste zile Isus ne dă întâlnire în locuri *străine*, iar noi *trebuie* să răspundem acestei chemări tainice pentru a-l întâlni pe El..., pentru a descoperi un sens nou al vieții noastre creștine...

Începând dialogul cu femeia samariteancă, Isus se așează în poziție de inferioritate: *Obosit de drum ... Isus i-a spus: „Dă-mi să beau!”* Dar, pe măsură ce dialogul lor se înfiripă, femeia descoperă în ființa ei setea după *apa cea vie*, dătătoare de *viață veșnică*, despre care i-a vorbit Mântuitorul. Totodată ea, și mai apoi concitadinii ei, descoperă că *omul acela* e mai mare decât *patriarhul Iacob*, că e mai mult decât un *profet...* *Omul* din fața ei este *Mesia*, este *Mântuitorul lumii*.

Întâlnirea cu Isus Christos în aceste *zile de rugăciune* ar putea fi o șansă de a-l descoperi într-o altă lumină. Am putea, apoi, descoperi în adâncul nostru o *sete* nebănuită, aidoma samaritencei, de sinceritate, de convertire la viața pe care numai El ne-o poate oferi. Am putea, în sfârșit, să percepem mai acut misiunea de a deveni *izvoare de apă vie* pentru timpurile noastre atât de însetate de *viață veșnică*.

Tot mai deseale întâlniri dintre responsabili religioși ai diferitelor Biserici, apropiatul sinod pan-ortodox și multiplele inițiative ecumenice de rugăciune ori de dezbateri teologice, ne confirmă faptul că *setea* de unitate este tot mai mare. Fie, ca în aceste zile să gustăm cât mai mult din *apa vie dătătoare de viață veșnică* după care tânjesc sufletele noastre.

Cu binecuvântare,

DR. IOAN ROBU

ARHIEPISCOP MITROPOLIT DE BUCUREȘTI

MESAJELE DE BINECUVÂNTARE ALE CONDUCĂTORILOR DE BISERICI

pentru serviciile ecumenice din timpul Săptămânii de Rugăciune pentru
Unitatea Creștinilor 2015

Iubiți frați și surori în Hristos, Domnul,

În Anno Domini 2015 Săptămâna de Rugăciune pentru Unitatea Creștinilor ne invită la „ecumenie”, la ecumenism și omenie, sub cuvântul biblic din Evanghelia lui Ioan, capitolul 4, versetul 7: “Iisus i-a spus: Dă-mi să beau!”

Creștinii din Brazilia, o țară profund religioasă, au formulat textele pentru această săptămână de solidaritate și rugăciune. În ultimii ani societatea braziliană se vede tot mai mult amenințată de intoleranța și violența împotriva minorităților religioase, sociale, rasiale, etnice ș.a.

Intoleranța și violența au o istorie lungă pe tot mapamondul. Dacă este să ne gândim numai la ultimul secol, ne aducem aminte că Primul și al Doilea război mondial au dus la pierderi de milioane de vieți omenești. În urmă cu o sută de ani a avut loc genocidul a peste 1,5 de milioane de armeni. Cu 75 de ani în urmă a început pogromul împotriva a milioane de evrei. Mai apoi s-a trecut la înlăturarea romilor. În ianuarie 2015 Biserica Evanghelică C.A. comemorează 70 de ani de la deportarea germanilor în fosta Uniune Sovietică. Cu războiul rece intoleranța și violența au avut un nou apogeu în țările est-europene, prin disprețuirea condiției umane și creștine. 25 de ani s-au împlinit în decembrie trecut, de când țara noastră s-a eliberat de dictatura comunistă. În noiembrie 2014 Dumnezeu și-a arătat din nou grația Lui și cetățenii români din țară și străinătate s-au unit în dreptate și adevăr, democrație și demnitate, onestitate și respect, răspundere socială și solidaritate, la vorba și fapta bună. Valorile, pe care oamenii cu nădejde și credință le-au regăsit în decembrie 1989 și noiembrie 2014, Bisericile, comunitățile creștine, clericii și laicii, toți creștinii trebuie să le păstrăm și să le dezvoltăm spre bunăstarea materială și spirituală a fiecăruia și spre unitatea întregii societăți. Nu trebuie să cădem pradă păcatelor trecutului ci să ne rugăm împreună pentru Duhul Sfânt al Rusaliilor, ca să reînnoim unul spre celălalt acea cerere a Lui Hristos, după apă. Prin aceasta Hristos se solidarizează cu noi, dând spațiu nevoii elementare omenești. Această necesitate înseamnă pâinea cea de toate zilele, precum ne rugăm în “Tatăl nostru”, dar și acceptarea, deschiderea, dialogul, ajutorul aproapelui și buna conviețuire între noi, oameni diferiți. Hristos ne arată dimensiunea dialogului și potențialul ce constă în dialog și comuniune. Ne cheamă din singurătatea și strâmtoarea noastră dar și din individualismul nostru spre completare, simbioză, multiculturalitate și diversitate și totodată la recunoașterea și prețuirea lor. Unde refuzăm darurile fiecărui om, altor culturi, etnii sau confesiuni, nu suntem în asentimentul lui Hristos și aducem daune societății și Bisericii Lui universale. De apa celuilalt, de darurile, bunătățile, binecuvântarea, pe care Dumnezeu ni le arată și dă parte prin celălalt, avem nevoie spre a avea o viață variată și frumoasă.

În cele din urmă, Hristos conduce femeia samariteană, și pe noi cu ea, mai departe, de la satisfacerea nevoilor elementare omenești la dorul și tânjirea după apa veșnică. Credința, nădejdea și dragostea de Dumnezeu și de aproape sunt darurile lui Hristos pentru viața noastră de zi cu zi. Aceste trei daruri dumnezeiești sunt garanția vieții veșnice și a vieții întru totul împlinite în această lume. Hristos ne invită să le dăm viață prin valorile pe care ni le asumăm și prin gândurile, vorbele și faptele noastre. Astfel, să ne rugăm și să ne închinăm împreună în Săptămâna de Rugăciune și întotdeauna “Tatălui în Duh și adevăr, fiindcă astfel de închinători își dorește Tatăl.” (Ioan 4,23)

Cu binecuvântare,

REINHART GUIB

EPISCOPUL BISERICII EVANGHELICE C.A. DIN ROMÂNIA

MESAJELE DE BINECUVÂNTARE ALE CONDUCĂTORILOR DE BISERICI

pentru serviciile ecumenice din timpul Săptămânii de Rugăciune pentru
Unitatea Creștinilor 2015

Iubiți frați în Cristos,

Programul săptămânii de rugăciuni pentru anul 2015 a fost propus de creștinii din Brazilia. Cuvântul de bază este episodul femeii din Samaria din Sfânta Evanghelie după Ioan (In 4,5-15.19b-26.39-42). În fiecare an, tema programului reflectă acea situație religioasă și socială în care trăiesc cei ce propun programul. Brazilia este o țară enormă, are o suprafață de 8 milioane de kilometri pătrați, o populație de 172 milioane de locuitori, în creștere continuă. Este statul cu cel mai mare număr de catolici din lume. Biserica își asumă o responsabilitate mare în problemele comunității, dar azi se confruntă cu o lipsă mare de preoți. Secularizarea este tot mai profundă, dar și sectele sau religiile sincretiste din Africa își fac tot mai mult loc. Azi, 35 % din populație aparține unor secte. În marile orașe, ziduri gigantice, indestructibile, separă cartierele de lux de cartierele săracilor, aflate la periferii. Cu toții ne amintim de protestele din timpul campionatului mondial de fotbal, când săracii considerau o risipă enormă miliardele de dolari cheltuiți pentru fotbal, în timp ce ei trăiesc în mizerie. În astfel de situații, alegerea episodului femeii din Samaria, din Evanghelia după Ioan, ca temă principală, nu este o întâmplare. Acest cuvânt nu le transmite un mesaj doar lor, ci întregii lumi.

În fiecare seară putem și noi retrăi harul acelei întâlniri de care a avut parte femeia din Samaria atunci când Isus i-a oferit apa vie la fântâna lui Iacob. Același lucru face și cu noi Tatăl nostru comun. Ca dar al cuvântului care răsună în Biserică, locul întâlnirii cu Dumnezeu, cu inima și rațiunea înviorată putem să ne convingem că Isus le dă să bea celor însetați din izvorul apei vieții (cf. Ap 21,6).

Avem nevoie de harul întâlnirii cu Cristos deoarece foarte mulți îl caută și în lumea de azi, întrebând desperați: unde este Isus când ne amenință o epidemie globală? unde este Isus când în conflictele de război mor oameni? pe unde umblă Isus? – când organizația teroristă Statul Islamic răstignește creștinii și omoară ostaticii. Unde este când trăim nedreptățile personale, ale comunității, ale națiunii? Oare ne evită, a uitat de noi sau are atât de mult de lucru încât nu mai are timp? Pe unde umblă Isus? Meditând la episodul femeii din Samaria putem să privim înainte, putem să obținem răspunsuri la întrebările dureroase.

Isus e acolo unde se solicită apa vie. Conversația de lângă Fântâna lui Iacob ne arată importanța apei. În Israel apa e o comoară, viața depinde de ea. Câteodată și un mic izvorăș e un dar, iar apa care nu se termină niciodată, care curge și în timpul secetei e întradevăr o comoară. Isus oferă femeii din Samaria și tuturor celor însetați apă vie, o apă din care dacă bei, nu vei mai înseta niciodată. Să bei din apa vie înseamnă să crezi în Isus.

Isus apare acolo unde este chemat în căsătoriile problematice. În dialogul cu Isus s-au dezvăluit și problemele familiale ale femeii din Samaria. La întrebarea lui Isus, femeia devine tăcută, nu-l lasă să intre în sfera privată, spune doar că nu are soț (In 21, 16-18). Oare nici nu s-a căsătorit, sau e văduvă? Aflăm apoi că pentru Isus viața femeii e o carte deschisă. Isus știe că până acuma a avut cinci soți, dar s-a despărțit de fiecare, iar cel cu care trăiește acum, nu îi este soț. Isus vede și în dormitorul nostru, numai El poate să facă ordine în viața noastră personală.

Isus este acolo unde este adorat în duh și adevăr. În timpul dialogului apare și întrebarea care desparte evreii de samariteni: unde trebuie adorat Dumnezeu? Pe muntele Garizim sau în Ierusalim? Isus ne arată că nu „unde” este important ci „cum”. Adorația

MESAJELE DE BINECUVÂNTARE ALE CONDUCĂTORILOR DE BISERICI

pentru serviciile ecumenice din timpul Săptămânii de Rugăciune pentru
Unitatea Creștinilor 2015

adevărată nu e definită de locație (In 21, 23). Isus este acolo unde e adorat în duh și adevăr, adică acolo unde adorația pătrunde tot sufletul omului și se bazează pe adevărul afirmațiilor lui Dumnezeu.

Isus apare acolo unde e acceptat drept Cristos. Femeia din Samaria știe foarte puține despre Mesia (In 21, 25). Știe că se va numi Cristos („Unsul” [lui Dumnezeu]) și că va veni. Noi putem ști mult mai multe despre acel Isus Cristos care a venit să ne caute, să ne găsească, să ne mântuiască și prin jertfa Lui personală să obțină pentru noi harul și dreptatea lui Dumnezeu, viața veșnică. De asemenea, știm că va veni să judece pe cei vii și pe cei morți. Cine crede în Cristos Mântuitorul, este cu El și va fi cu El întotdeauna.

Isus e prezent acolo unde se dă mărturie despre El. La sfârșitul povestirii aflăm că femeia fuge în sat, uitându-și și urciorul, și cheamă pe alții: „Veniți să vedeți, oare el este Cristos?”. La început e primită cu dubii, dar încet-încet i se dă încredere. Tot satul vine să se întâlnească cu Isus, ca să se convingă. Atunci vor ca Isus să rămână cu ei, și-i spun fericiți femeii: „Nu mai credem pentru cuvântul tău, căci noi înșine am auzit și știm că acesta este cu adevărat Mântuitorul lumii.” (In 21, 42).

Unde este Isus? Pe unde umblă? Între comunități. Prin puterea Duhului apare acolo unde se cere apa vieții, unde este adorat în duh și adevăr, unde este acceptat drept Cristos, Mântuitorul, acolo unde este mărturisit. În viața noastră plină de păcate, numai El poate să facă ordine.

Săptămâna aceasta Cristos este printre noi. Haideți să-l întâlnim, să potolim setea sufletului nostru cu apa vie.

Amin.

EPISCOP KATO BELA,

EPARHIA REFORMATĂ DIN ARDEAL

***Apostolul Ioan spune: „Cuvântul S-a făcut trup și S-a sălășluit între noi”
(Ioan 1:14)***

Cuvântul S-a făcut om, acesta era adevărul care trebuia să se întâmple dar cum a sălășluit între noi? Domnul nostru, care a luat trup, a venit și a sălășluit între apostolii săi dar trăind între apostoli misiunea dumnezeiască nu s-a întrerupt și nu s-a terminat. Domnul nostru în continuare coboară și sălășluiește între noi, coboară și sălășluiește sub forma pâinii și a vinului, prin urmare, Dumnezeu atât de mult ne-a iubit încât ne-a făcut vrednici de această miluire. Hristos a fost alături de apostoli în trup și este cu noi în trup atunci când vrednici ne apropiem de împărtășania din Sfântul Său Trup și Sânge. Cuvântul S-a făcut trup acum două mii de ani și trebuie să sălășluiască în noi veșnic. Dumnezeu trăiește în aceia care, cu inimă plecată, cu slujire de Dumnezeu adevărată și dreaptă se îndreaptă mereu către Hristos. Apostolul Pavel, parcă dorind a continua ideea apostolului Ioan, spune în epistola sa către Filipeni: Care, Dumnezeu fiind în chip, n-a socotit o știrbire a fi El întocmai cu Dumnezeu, Ci S-a deșertat pe Sine, chip de rob luând, făcându-Se asemenea oamenilor, și la înfățișare aflându-Se ca un om. (Filipeni 2:6-7).

Mesia a venit la poporul său ales, la Israel, dar acesta nu L-a primit. Iar aceia care L-au primit s-au ridicat la vrednicia de a fi fii ai lui Dumnezeu, care nu este de loc asemenea stării firești proprie omului. Fiii omului sunt fii prin legătură de sânge și prin legătură de voință dar înfierea cerească a venit prin voia lui Dumnezeu deoarece Cuvântul, despre care spune evanghelistul, a luat trup, S-a făcut om, a sălășluit între oameni, însuși El, Fiul lui Dumnezeu, a devenit Fiul Omului prin care oamenii s-au înălțat devenind fii ai lui Dumnezeu.

Domnul a luat trup și S-a făcut om pentru mântuirea întregii omeniri, devenind izvor al adevărului, vindecător al sufletelor însetate, depărtate de Dumnezeu. „Dar cel ce va bea din apa pe care i-o voi da Eu nu va mai înseta în veac, căci apa pe care i-o voi da Eu se va face în el izvor de apă curgătoare spre viață veșnică”. (Ioan 4:14). Prin Hristos toți suntem la fel căci nu mai există diferențe nici între evreu și grec, nici între cel liber și rob, nici între bărbat și femeie așa cum spune apostolul Pavel. Acest spirit al iubirii de oameni a fost arătat de Hristos când nu a ezitat să stea de vorbă cu femeia samaritană care era socotită a fi necurată de către evrei și când i-a promis acesteia revărsare de apă a vieții înlăuntrul ei și asupra tuturor acelor care cred, care în fiecare zi prin rugăciune și slăvire primesc adevărul dumnezeiesc stingându-și setea și foamea spirituală despre care vorbește Domnul.

Taina întrupării Cuvântului nu a făcut să scadă slava Sa dumnezeiască. Ci, așa cum spune evanghelistul, noi am văzut slava Sa (Ioan 1:14)

Mare este bucuria mea în aceste zile de rugăciune împreună cu frații mei în bisericile noastre în care sălășluiește Dumnezeu, căci acolo unde ne rugăm împreună se află și El. Facă Bunul Dumnezeu ca rugăciunea-împreună să ne întărească trupește și sufletește, să ne îndepărteze de păcat și să ne apropie prin vrednicie de trăirea adevărată în Hristos.

Harul, dragostea și pacea Domnului nostru Iisus Hristos să fie cu noi, cu toți. Amin!

**PS EPISCOP DATEV HAGOPIAN
ARHIEPISCOPUL BISERICII ARMENE DIN ROMÂNIA**

Citirile biblice pentru fiecare zi

Ziua 1 - PROCLAMAȚIE Trebuie să trecem prin Samaria (cf. Ioan 4, 4)

Facerea 24, 10-33 Avraam și Rebeca la fântână
Psalmi 41 În ce chip dorește cerbul izvoarele apelor
2 Corinteni 8, 1-7 Dărnicia Bisericii din Macedonia
Ioan 4, 1-4 Trebuie să trecă prin Samaria

Comentariu

Isus și ucenicii Săi au mers din Iudeea în Galileea. Samaria este între aceste două regiuni. Existau anumite prejudecăți împotriva Samariei și a samarinenilor. Reputația negativă a Samariei era pricinuită de amestecul de rase și religii. Era un lucru obișnuit să fie folosite drumuri alternative pentru a evita pătrunderea în teritoriul Samariei.

Ce vrea să spună Evanghelia după Sfântul Ioan cu „trebuie să trecă prin Samaria”? Mai mult decât o problemă geografică, este vorba despre o alegere a lui Isus: „a trece prin Samaria” înseamnă că trebuie să-l întâlnim pe celălalt, pe cel diferit, pe cel care este adesea privit ca o amenințare.

Conflictul dintre evrei și samarineni era vechi. Strămoșii samarinenilor se rupseră de monarhia din sud care cerea centralizarea slujirii la Ierusalim (III Regi 12). Mai târziu, când asirienii au invadat Samaria și au deportat o bună parte din populația locală, au adus în aceste locuri mulți străini, toți cu proprii lor zei (IV Regi 17, 24-34). Pentru evrei, samarinenii au devenit un popor „amestecat și necurat”. Mai târziu, în Evanghelia după Sfântul Ioan, evreii, vrând să-L discrediteze pe Isus, îl acuză și spun: „Oare nu zicem noi bine că Tu ești samarinean și ai demon?” (Ioan 8, 48)

Samarinenii aveau la rândul lor dificultăți în a-i accepta pe evrei (Ioan 4, 8). Rănila trecutului au devenit chiar mai dureroase când, în jur de anul 128 înainte de Hristos, conducătorul evreilor, Ioan Hircan, a distrus templul construit de samarineni ca loc de închinare pe Muntele Garizim. Cel puțin odată, după cum ni se relatează în

1. nap: KÖZHÍRRE TÉTEL Samárián kellett pedig átmennie Jn 4,4

1Móz/Ter 24,10-33 Ábrahám és Rebeca a kútnál
Zsolt 42 Ahogyan a szarvas kívánczik a folyóvízhez
2Kor 8,1-7 Makedónia gyülekezeteinek adakozása
Jn 4,1-4 Samárián kellett pedig átmennie

Magyarázat

Jézus tanítványaival, Júdeából ment Galileába. Samária e két terület között helyezkedik el. Egy bizonyos előítélet volt Samária és a samáriaiak ellen. Samária negatív hírneve faji és vallási keveredéséből adódott. Nem volt szokatlan, hogy más útvonalakat is használjanak, hogy elkerüljék Samáriát.

Mit ért János evangéliuma azon, amikor azt mondja, „Samárián kellett átmennie”? Többről van szó, mint földrajzi kérdésről, hiszen ez Jézus választása: „keresztülmenni Samárián” azt jelenti, hogy szükséges találkoznia másokkal, a másikkal, azzal, akit gyakran veszélyesnek tekintettek.

Zsidók és samáriaiak között ősi konfliktus húzódott. A samáriaiak a déli királysággal megszakított kapcsolataikat, aminek következtében Jeruzsálemben központosított istentisztelet alakult ki (1Kir 12). Később, amikor az asszírok megszállták Samáriát, sokakat deportálva a helyi lakosok közül, számos idegent telepítettek be erre a területre, saját isteneikkel. (2Kir 17,24-34). A zsidóknak a samáriaiak „kevert és tisztátalan” nép lett. Később János evangéliumában a zsidóknak kételyük támadt Jézussal szemben, vádolva őt mondván: „Vajon nem jól mondjuk, hogy samáriai vagy te, és ördög van benned?” (Jn 8, 48)

A samáriaiak számára sem volt könnyű elfogadni a zsidókat. (Jn 4, 8). A múlt sérelme még nagyobbá vált Kr. e. 128 körül, amikor Hyrcanus János zsidó vezető lerombolta a samáriaiak által épített templomot, amely a samáriaiak istentiszteleti helye volt a Garizim-hegyen. Egy alkalommal Lukács evangéliuma azt írta, hogy Jézust nem fogadták be egy samáriai faluban egyszerűen azért, mert

1. Tag Die Ankündigung: Er musste aber den Weg durch Samaria nehmen (Johannes 4,4)

Genesis 24,10-33 Abraham und Rebekka am Brunnen
Psalm 42 Der Hirsch, der nach frischem Wasser lechzt
Korinther 8,1-7 Die Großzügigkeit der Kirchen Mazedoniens
Johannes 4,1-4 „Er musste aber den Weg durch Samaria nehmen“

Erläuterung

Jesus und seine Jünger reisen von Judäa nach Galiläa. Samaria liegt zwischen diesen beiden Gebieten. Auf jüdischer Seite gibt es Vorbehalte gegenüber Samaria und den Samaritern. Samaria hatte einen schlechten Ruf, weil dort Angehörige verschiedener Völker und Religionen lebten. Es war durchaus üblich, dass Juden alternative Reisewege nutzten, um Samaria zu umgehen.

Was bedeutet es, wenn es im Johannes-Evangelium heißt: „Er musste aber den Weg durch Samaria nehmen“ (V.4)? Es geht um mehr als um Geographie; Jesus trifft eine bewusste Wahl. „Durch Samaria zu gehen“ heißt, dass es nötig ist, den Menschen zu begegnen, die anders sind und deshalb oft als Bedrohung gesehen werden.

Der Konflikt zwischen den Juden und den Samaritern war alt. Die Vorfahren der Samariter hatten mit dem Königtum des Südreiches gebrochen, als es die Zentralisierung der Anbetungsstätten in Jerusalem durchsetzen wollte (1 Kön 12). Als später die Assyrer in Samaria einfielen, betrieben sie eine Umsiedlungspolitik. Die einheimische Bevölkerung wurde deportiert, fremde Völker wurden angesiedelt. Jedes Volk verehrte seine eigenen Götter (2 Kön 17,24-34). Aus der Sicht der Juden wurden die Samariter dadurch ein „gemischtes und unreines“ Volk. In einem der folgenden Kapitel des Johannes-Evangeliums wird geschildert, dass die Juden Jesus diskreditieren wollen und ihn deshalb beschuldigen: „Sagen wir nicht Recht: Du bist ein Samariter und von einem Dämon besessen?“ (Joh 8,48).

Umgekehrt hatten die Samariter Schwierigkeiten, die Juden zu akzeptieren (Joh 4,8). Die Wunden der Vergangenheit wurden noch vermehrt, als der Hasmonäer-König Johannes Hyrkanos I. um 128 v. Chr. den Tempel auf dem Berg Garizim zerstörte, den die Samariter für ihren Gottesdienst erbaut hatten. Jesus selbst machte einmal

Evangelhia după Sfântul Luca, Iisus nu a fost primit într-un oraș samarinean pur și simplu pentru că se îndrepta spre Iudeea (Luca 9, 52).

Sfântul Ioan lămurește clar că „a trece prin Samaria” este o alegere a lui Iisus: se adresează altora, care nu sunt din poporul Lui. Prin aceasta ne arată că a ne izola de cei care sunt diferiți și a ne raporta doar la cei care sunt ca noi înseamnă a ne sărăci de bunăvoie. Dialogul cu cei diferiți ne ajută să creștem.

Întrebări

1. Ce înseamnă pentru mine și pentru comunitatea mea de credință „a trece prin Samaria”?

2. Ce pași a făcut biserica mea pentru a se întâlni cu alte biserici și ce au învățat bisericile una de la cealaltă?

Rugăciune

Dumnezeule al tuturor popoarelor, învață-ne să trecem prin Samaria ca să ne întâlnim cu frații și surorile noastre din alte biserici. Îngăduie-ne să mergem acolo cu inima deschisă, ca să învățăm de la toate bisericile și culturile. Mărturisim că Tu ești izvorul unității noastre. Dăruiește-ne unitatea pe care Hristos o dorește pentru noi. Amin

Ziua a 2-a - DENUNȚAREA Iisus, fiind ostenit de călătorie, S-a așezat lângă fântână (Ioan 4, 6)

Facerea 29, 1-14 Iacov și Rahila la fântână
Psalmi 136 Cum să cântăm cântarea Domnului în pământ străin
1 Corinteni 1, 10-18 Fiecare dintre voi zice, „Eu sunt al lui Pavel, iar eu sunt al lui Apolo”
Ioan 4, 5-6 Iisus ostenit de călătorie

Comentariu

Iisus fusese în Iudeea înainte de întâlnirea cu femeia samarineancă. Fariseii începuseră să răspândească vestea că Iisus boteza mai mulți ucenici decât Ioan. Poate că acest zvon pricinuisse tensiuni și neliniște. Poate că este motivul pentru care Iisus a hotărât să plece.

Ajuns la fântână, Iisus hotărâse să se oprească. Era ostenit de călătorie. Oboseala Lui putea să fie legată și de zvonuri. În timp ce se odihnea, o femeie samarineancă a venit la fântână să scoată apă. Întâlnirea a avut loc la fântâna lui Iacov: un loc simbolic din viața și spiritualitatea poporului biblic.

Începe un dialog între femeia samarineancă și Iisus despre locul de

Jeruzălemba șandekozott menni. (Lk 9, 52) Mindkét oldalról ellenállás volt.

János világosan beszél arról, hogy a „Samárián való átmenet” Jézus választása. Megmutatja számunkra, hogy önmagunk elszigetelése azoktól, akik különböznek tőlünk és a kapcsolatok korlátozása, azokra az emberekre, akik olyanok, mint mi, önmagunk elszegényedéséhez vezet. A párbeszéd azokkal, akik különböznek tőlünk, erősíti személyiségünket.

Kérdések

1. Mit jelent számomra és gyülekezetem számára: „Keresztül kell menni Samárián?”

2. Melyek azok a lépések, amelyeket egyháznak meg kell tenni ahhoz, hogy más egyházakkal együtt lehessen, valamint mit tanultak az egyházak egymástól?

Imádság

Minden népek Istene, Taníts minket átmenni Samárián, hogy találkozassunk más egyházakból való testvéreinkkel! Taníts minket nyitott szívvel közeledni a másik egyházhoz, hogy tanulhassunk tőle. Valljuk, hogy te vagy az egység forrása. Add meg azt az egységet, amelyet Krisztus akar adni nekünk. Amen!

2. nap: BEVÁDOLÁS I

Jézus az úttól elfáradva leült a forrásnál Jn 4,6

1Móz/ Ter 29,1–14 Jákób és Ráhel a kútnál
Zsolt 137 Hogyan énekelhetnék éneket az Úrról idegen földön?
1Kor 1,10–18 Mindenki így beszél köztetek: „Én Pálé vagyok, én Apollósé.”
Jn 4,5–6 Jézus az úttól elfáradva...

Magyarázat

Jézus már korábban is megfordult Júdeában, mielőtt összetalálkozott a samáriai asszonnyal. A farizeusok elkezdték hirdetni, hogy Jézus több tanítványt kereszttel meg, mint János. Lehet, hogy ez a híresztelés feszültséget és nyugtalanságot okozott. Elképzelhető, hogy ez az oka annak, hogy Jézus elindult. Megérkezve a kúthoz Jézus tartott. Elfáradt az úton.

Fáradtsága összefügghet a híreszteléssel. Amíg pihent, egy samáriai asszony a kúthoz jött vizet meríteni. Ez a találkozás Jákób kútjánál volt, amely az élet szimbolikus helye.

Párbeszéd kezdődik a samáriai asszony és Jézus között, az imádás helyével kapcsolatban. „Ezen a hegyen vagy Jeruzsálemben?” – kérdezi a samáriai asszony. Jézus így válaszolt:

die Erfahrung, so berichtet es das Lukasevangelium, dass er in einer samaritanischen Stadt nicht aufgenommen wurde, nur weil er auf dem Weg nach Judäa war (Lk 9,52). Dialogverweigerung gab es also auf beiden Seiten.

Johannes macht deutlich, dass Jesus sich bewusst entscheidet, „durch Samaria zu gehen“. Er geht über die Grenze seines eigenen Volkes hinaus. Damit zeigt er uns, dass wir uns selbst ärmer machen, wenn wir Menschen meiden, die anders sind als wir, und nur Beziehungen zu denen pflegen, die uns ähnlich sind. Der Dialog mit denen, die anders sind, lässt uns wachsen.

Fragen

1. Was bedeutet es für mich und meine Glaubensgemeinschaft, „durch Samaria gehen zu müssen“?

2. Welche Schritte ist meine Kirche gegangen, um anderen Kirchen zu begegnen, und was haben die Kirchen voneinander gelernt?

Gebet

Gott aller Völker, lehre uns, durch Samaria zu gehen, um unsere Schwestern und Brüder aus den anderen Kirchen kennenzulernen. Hilf uns, diesen Weg mit einem offenen Herzen zu gehen, damit wir von jeder Kirche und Kultur lernen. Wir bekennen, dass du die Quelle der Einheit bist. Schenke uns die Einheit, die Christus für uns will. Amen.

2. Tag Das Eingeständnis I:

Jesus war müde von der Reise und setzte sich daher an den Brunnen (Joh 4,6)

Genesis 29,1-14 Jakob und Rahel am Brunnen
Psalm 137 „Wie könnten wir singen, die Lieder des Herrn, fern, auf fremder Erde?“
1 Korinther 1,10-18 „Ich meine damit, dass jeder von euch etwas anderes sagt: Ich halte zu Paulus – ich zu Apollos“
Johannes 4,5-6 Jesus war „müde von der Reise“

Erläuterung

Vor seiner Begegnung mit der samaritanischen Frau war Jesus in Judäa gewesen. Die Pharisäer hatten das Gerücht gestreut, dass Jesus mehr Jünger taufte als Johannes. Möglicherweise verursachte dies Spannungen und Unbehagen. Vielleicht entschloss sich Jesus deshalb, Judäa zu verlassen.

Am Brunnen angekommen, beschließt Jesus, Rast zu machen. Er war müde von seiner Reise. Seine Müdigkeit kann auch mit den Gerüchten zusammenhängen. Während er sich ausruht, kommt eine samaritanische Frau zum Brunnen, um Wasser zu schöpfen. Die Begegnung findet am Jakobsbrunnen statt: ein symbolischer Ort im Leben und der religiösen Tradition der Menschen in der Bibel.

închinare: "Este pe acest munte sau în Ierusalim?" întrebă femeia samarineancă. Iisus răspunde: "Nici pe muntele acesta, nici în Ierusalim... adevărații închinători se vor închina Tatălui în duh și adevăr, că și Tatăl astfel de închinători își dorește" (Ioan 4, 21-24).

Încă se întâmplă ca în loc de căutarea comună a unității, relațiile dintre biserici să fie marcate de competiție și dispute. Aceasta a fost experiența Braziliei din ultimii ani. Comunitățile își preamăresc propriile virtuți și avantajele de care beneficiază membrii lor pentru a atrage noi aderenți. Unii cred că, cu cât este mai mare biserica, cu cât mai mulți membri are, cu cât mai mare este puterea ei, cu atât sunt mai aproape de Dumnezeu, înfățișându-se ca singurii închinători adevărați. În consecință există violență și lipsă de respect față de alte religii și tradiții. Acest tip de comercializare competitivă creează atât neîncredere între biserici cât și lipsă de credibilitate în societate față de creștinătate ca întreg. Pe măsură ce concurența crește, "ceilalți" devin dușmanul.

Cine sunt adevărații închinători? Adevărații închinători nu acceptă ca logica concurenței - cine e mai bun și cine e mai rău - să infecteze credința. Avem nevoie de "fântâni" de care să ne sprijinim pentru a ne odihni și a renunța la dispute, concurență și violență, locuri unde putem învăța că adevărații închinători se închină "în Duh și Adevăr".

Întrebări

1. Care sunt principalele motive ale concurenței între bisericile noastre?

2. Putem identifica o "fântână" comună pe care să ne putem sprijini și odihni de pe urma disputelor și a concurenței dintre noi?

Rugăciune

Dumnezeule milostiv, adesea bisericele noastre aleg logica concurenței. Iartă-ne păcatele și îngâmfarea. Am obosit de la această nevoie de a fi primii. Îngăduie-ne să ne odihnim la fântână. Răcorește-ne cu apa unității scoasă din rugăciunea noastră comună. Fie ca Duhul Tău care S-a purtat peste apele haosului să ne aducă unitate din diversitatea noastră. Amin.

Ziua a 3-a - DENUNȚAREA II "N-am bărbat" (Ioan 4, 17)

IV Regi 17, 24-34 Samaria cucerită de Asiria

„Nem ezen a hegyen, nem is Jeruzsálemben... az igazi imádóí léleken és igazságban imádják az Atyát, mert az Atya is ilyen imádókat keres.” (Jn 4,21–24)

Gyakran megtörténik, hogy az egység közös keresése helyett, versengés és vitatkozás jellemzi az egyházak kapcsolatát. Ez történt Brazíliában is az elmúlt években. Közösségek dicsőítik saját erényüket és jótéteményeiket, ami által többen követik őket. Egyesek azt gondolják, hogy minnél nagyobb az egyház, minnél több egyház tagja van, minnél nagyobb ereje van, annál közelebb van Istenhez, úgy mutatva be ezzel önmagukat, mint az egyetlen igazi imádókat. Ennek eredményeként erőszak és tisztelenség alakult ki más vallások, és tradíciókkal szemben. Ez a fajta versengés bizalmatlanságot teremt az egyházak között, és a hitelenség hiánya jelentkezik a társadalomban az egész kereszténységgel szemben. Ez a versengés növekszik akkor, amikor a „másik” közösség ellensége válik.

Kik az igazi imádók? Az igazi imádók nem engedik meg a versengés logikáját – ki a jobb és ki a rosszabb – ahhoz, hogy befolyásolják a hitet. Szükségünk van „kutatá”, mely felülkerekedhessünk a viták, versengéseken és erőszakon. Szükségünk van olyan helyekre, ahol megtanulhatjuk azt, hogy az igazi imádók „léleken és igazságban” imádnak.

Kérdések

1. Mi a fő oka az egyházak közötti versengésnek?

2. Képesek vagyunk-e elismerni a közös „kutat”, mely segítségünk meg tudunk pihenni a viták és versengések közepette?

Imádság

Kegyelmes Isten, egyházaink gyakran a versengés logikáját választják. Bocsásd meg nekünk az önteltség bűnét. Belefáradtunk a dicsőség hajszolásába. Engedd meg, hogy pihenjünk a kútnál. Frissíts fel bennünket az egység vize által. Megtisztítva közös imádságunk által. Lelked, mely a káosz vizei fölött lebegett, hozzon nekünk egységet a megosztottság helyett. Ámen.

3. nap: BEVÁDOLÁS II „Nincs férjem” Jn 4,17

2 Kir 17,24–34 Asszíria meghódította Samáriát

Zsolt 139,1–12 „Uram, te megvizsgálsz és ismerz engem.”

Róm 7,1–4 „Meghaltatok a törvény számára a Krisztus teste által.” Jn 4,16–19 „Nincs férjem.”

Zwischen der samaritanischen Frau und Jesus beginnt ein Dialog über den richtigen Ort der Anbetung. „Ist er auf diesem Berg oder in Jerusalem?“, fragt die samaritanische Frau. Jesus antwortet, „weder auf diesem Berg noch in Jerusalem ... die wahren Beter [werden] den Vater anbeten ... im Geist und in der Wahrheit; denn so will der Vater angebetet werden“ (Joh 4,21,24).

Es kommt immer noch vor, dass statt des gemeinsamen Strebens nach Einheit Konkurrenz und Auseinandersetzung die Beziehungen zwischen den Kirchen kennzeichnen. Das war die Erfahrung in Brasilien in den letzten Jahren. Gemeinschaften preisen ihre eigenen Vorteile und Leistungen an, die sie ihren Anhängern gewähren können, um so neue Mitglieder zu gewinnen. Einige denken, je größer die Kirche, je größer die Zahl der Mitglieder, desto größer ihre Macht, desto näher sind sie Gott. Sie präsentieren sich selbst als die einzig wahren Anbetter. Eine Folge davon sind Gewalt und Respektlosigkeit gegenüber anderen Religionen und Traditionen. Diese Art von Konkurrenz schafft Misstrauen zwischen den Kirchen, und sie schadet der Glaubwürdigkeit des Christentums in der Gesellschaft. Wenn die Konkurrenz wächst, wird die „andere“ Gemeinschaft zum Feind.

Wer sind die wahren Anbetter? Wahre Anbetter führen keinen Konkurrenzkampf – wer ist besser und wer ist schlechter? –, der den Glauben korrumpiert. Wir benötigen „Brunner“ zum Anlehnen, zum Rasten und Loslassen von Streitigkeiten, Konkurrenzkämpfen und Gewalt. Wir benötigen Orte, an denen wir lernen können, dass wahre Anbetter „im Geist und in der Wahrheit“ (Joh 4,24) anbeten.

Fragen

1. Was sind die Hauptgründe für Konkurrenzkämpfe zwischen unseren Kirchen?

2. Sind wir in der Lage, einen gemeinsamen „Brunnen“ aufzusuchen, an den wir uns anlehnen und an dem wir von unseren Streitigkeiten und unseren Konkurrenzkämpfen ausruhen können?

Gebet

Gnädiger Gott, oft folgen unsere Kirchen der Logik des Wettbewerbs. Vergib uns unseren Hochmut. Wir sind es müde, erster sein zu müssen. Lass uns am Brunnen rasten, und erfrische uns mit dem Wasser der Einheit, die unserem gemeinsamen Gebet entspringt. Möge dein Geist, der über den Wassern des Chaos und des Dunkels schwebte, Einheit in unserer Verschiedenheit wirken. Amen.

3. Tag Das Eingeständnis II: „Ich habe keinen Mann“ (Johannes 4,17)

2 Könige 17,24-34 Samaria besiegt von Assur

Psalms 139,1-12 „Herr, du erforscht mich und du kennst mich“

Psalmi 138, 1-12 Doamne, cercetatu-
m-ai și m-ai cunoscut
Romani 7, 1-4 Voi ați murit Legii
prin trupul lui Hristos
Ioan 4, 16-19 N-am bărbat

Comentariu

Femeia samarineancă îi răspunde lui Iisus, "n-am bărbat". Acum subiectul discuției este despre viața conjugală a femeii. Apare o schimbare a conținutului dialogului - de la apă la soț. "Mergi și cheamă pe bărbatul tău și vino aici" (Ioan 4, 16), dar Iisus știe că femeia a avut cinci bărbați și că cel pe care-l are acum nu-i este bărbat.

Care este situația acestei femei? Au divorțat soții ei de ea? Era văduvă? Avea copii? Aceste întrebări se nasc în mod firesc când vorbim despre această pericopă. Însă se pare că Iisus era interesat de altă dimensiune a situației femeii, îi cunoaște viața dar rămâne deschis față de ea, față de întâlnirea cu ea. Iisus nu insistă asupra interpretării morale a răspunsului ei ci pare să vrea să o ducă mai departe. Și, în consecință, atitudinea femeii față de Iisus se schimbă. În acest moment obstacolele diferențelor culturale și religioase dispar în fundal pentru a lăsa loc unui lucru mult mai important: o întâlnire definită de încredere. Purtarea lui Iisus din acest moment ne permite să deschidem noi ferestre și să ridicăm noi întrebări: întrebări care refuză atitudinile de denigrare și marginalizare a femeilor; și întrebări despre diferențele cărora le permitem să stea în calea unității pe care o căutam și pentru care ne rugăm.

Întrebări

1. Care sunt structurile păcătoase pe care le putem identifica în comunitățile noastre?
2. Care sunt locul și rolul femeilor în bisericile noastre?
3. Ce pot face bisericile noastre pentru a preveni și a elimina violența îndreptată împotriva femeilor și a fetelor?

Rugăciune

O, Tu ce ești deasupra tuturor,
cu ce nume Te-aș putea numi?
Ce cântec să Te laude?
Niciun cuvânt nu Te poate exprima.
Ce minte să Te contemple?
Nicio minte nu te ajunge.
Tu singur nu poți fi exprimat;
tot ce a fost spus vine de la Tine.
Tu singur rămâi de necunoscut;
tot ce e conceput vine de la Tine.
Toate făpturile Te slăvesc,
cele glăsuitoare și cele fără grai.
Toate te doresc, toate tânjesc după tine.

Magyarázat

A samáriai asszony így felelt Jézusnak: „Nincs férjem.” A beszélgetés témája az asszony házasságáról szól. A párbeszédben másra terelődött a szó -, a víz helyett az asszony férjére. „Menj el, hívd a férjedet, és jöjj vissza” (Jn 4,16), de Jézus tudja, hogy az asszonynak öt férje volt, és akivel most együtt él, az nem a férje.

Mi van az asszonnal? Férjei kérték a válást? Özvegy volt? Voltak gyerekei? Az ilyen típusú elbeszélésnél merülnek fel ezek a kérdések. Jézus érdekelte az asszony más irányú élethelyzete, amelyet persze ismert, de nyitott maradt a találkozásra. Jézus nem ragaszkodott az asszony válaszához morális értelmezéséhez, de úgy tűnt, hogy tovább akarja vezetni. Ennek eredményeképpen az asszony magatartása Jézus hatására megváltozik. Ezen a ponton a kulturális és vallási különbözőségekből fakadó akadályok háttérbe húzódnak azért, hogy helyet adjanak valami sokkal fontosabbnak: ez pedig a szembesülés a hittel. Jézus magatartása lehetővé teszi ad arra, hogy újabb kérdések merüljenek fel: kérdések, amelyek a nők lenézésével és marginalizálásával kapcsolatosak; kérdések azokról a különbségekről, amelyek a keresett, imádságunkban kért egység útjában állnak.

Kérdések

1. Melyek azok a bűnök, melyek felismerhetők közösségeinkben?
2. Mi a helye és szerepe a nőknek gyülekezeteinkben?
3. Mit tudnak gyülekezeteink tenni annak érdekében, hogy megelőzzék és legyőzzék a nők és lányok elleni erőszakot?

Imádság

Ó, aki mindenknek felett állsz,
hogyan hívhatnánk téged bármilyen más néven?

Milyen éneket énekelhetnénk neked?

Nincs szó, mely kifejezne téged.
Milyen lélek érthetne meg téged?

Nincs értelem, mely felfogna téged.

Te kimondhatatlan vagy; minden, amit hallottunk tőled volt.

Megismerhetetlen vagy; minden gondolat tőled jött.

Minden teremtmény téged hirdet, azok, akik beszélnek, és azok is, akik némák.

Mindenki téged óhajt, mindenki utánad vágyakozik.

Minden létező hozzád imádkozik, és minden lény amely képes elmélkedni mindenségeden, csöndes éneket énekel neked.

Römer 7,1-4 „Ebenso seid auch ihr, meine Brüder, durch das Sterben Christi tot für das Gesetz“
Johannes 4,16-19 „Ich habe keinen Mann“

Erläuterung

Die samaritanische Frau antwortet Jesus: „Ich habe keinen Mann.“ Das Gespräch dreht sich jetzt um das Eheleben der Frau. Die Thematik des Dialogs verändert sich - vom Wasser zum Ehemann. „Geh, ruf deinen Mann, und komm wieder her“, (Joh 4,16) fordert Jesus. Aber er weiß, dass die Frau bereits fünf Ehemänner hatte und mit dem Mann, mit dem sie jetzt zusammen lebt, nicht verheiratet ist.

In welcher Situation befindet sich diese Frau? Haben ihre Ehemänner sich von ihr scheiden lassen? War sie eine Witwe? Solche Fragen stellen sich natürlich bei dieser Erzählung. Jesus scheint sich aber aus anderen Gründen für die Lage der Frau zu interessieren. Er weiß um ihr Leben, bleibt aber offen für sie und ermöglicht so Begegnung. Offenbar geht es ihm um mehr als um ein moralisches Urteil über ihre Antwort. Das führt dazu, dass die Haltung der Frau Jesus gegenüber sich ändert. Die kulturellen und religiösen Unterschiede, die die beiden trennen, treten jetzt in den Hintergrund, und es entsteht Raum für etwas viel Wichtigeres: eine vertrauensvolle Begegnung. Jesu Verhalten in dieser Situation ermöglicht es uns, die Fenster zu öffnen und weitergehende Fragen zu stellen. So können wir diejenigen Haltungen in Frage stellen, mit denen Frauen erniedrigt und marginalisiert werden. Auch können wir kritisch fragen, welche Differenzen die Einheit verhindern, nach der wir streben und für die wir beten.

Fragen

1. Welche sündhaften Strukturen können wir in unseren eigenen Gemeinden erkennen?
2. Welche Stellung und welche Rolle haben Frauen in unseren Kirchen?
3. Was können unsere Kirchen tun, um Gewalt vorzubeugen und um Gewalt gegen Frauen und Mädchen zu überwinden?

Gebet

Mit welchem Namen soll ich Dich anrufen, der Du über allen Namen bist? Du, der „Über-alles“, welchen Namen soll ich dir geben? Welcher Hymnus kann Dein Lob singen? Welches Wort von Dir sprechen? Kein Geist kann in Dein Geheimnis eindringen, kein Verstand Dich verstehen. Von dir geht alles Sprechen aus, aber Du bist über alle Sprache, von Dir stammt alles Denken, aber Du bist über alle Gedanken. Alle Dinge rufen Dich aus, die stummen und die mit Sprache begabten. Alle Dinge vereinen sich, Dich zu feiern, das Unbewusste und das, was bewusst ist. Du bist das Ende aller Sehnsüchte und allen schweigenden Strebens. Du bist das Ende allen Seufzens Deiner Schöpfung. Alle, die Deine Welt zu deuten wissen, vereinen sich, Dein Lob zu

Toată făptura se roagă Ție
și toate ființele care-ți pot contem-
pla universul își înalță cântare tăcută.
Miluiește-ne pe noi, Tu, Cel ce ești
deasupra tuturor.
Cum să te numim?
Amin

după Sfântul Grigorie de Nazianz

Ziua a 4-a - RENUNȚAREA Iar femeia și-a lăsat găleata (Ioan 4, 28)

Facerea 11, 31-12, 4 Dumnezeu făgă-
duiește să facă din Avraam
popor mare și să-l binecuvân-
teze

Psalmi 22 Domnul mă paște
Fapte 10, 9-20 "Ceea ce Dumnezeu a
curățit, tu să nu le numești
spurcate"

Ioan 4, 25-28 Iar femeia și-a lăsat
găleata

Comentariu

Întâlnirea dintre Iisus și femeia
samarineancă arată că dialogul cu cel
diferit, cu străinul, cu cel necunoscut
poate fi dătător de viață. Dacă femeia
ar fi urmat regulile culturii ei, ar fi ple-
cat când L-ar fi văzut pe Iisus apropiin-
du-se de fântână. În acea zi, dintr-un
motiv sau altul, nu a respectat regulile
prestabilite. Atât ea cât și Iisus au încăl-
cat tiparele convenționale de comporta-
ment. Prin această încălcare ne-au ară-
tat că este posibil să se construiască
relații noi.

Pe când Iisus împlinește lucrul
Tatălului, femeia samarineancă lasă
găleata, ceea ce înseamnă că poate
merge mai departe în viață; nu era
îngrădită de rolul impus ei de societate.
În Evanghelia după Sfântul Ioan e
prima care-L vestește pe Iisus ca
Mesia. "A merge mai departe" este o
necesitate pentru cei care doresc să
devină mai puternici și mai înțelepți în
credința lor.

Faptul că samarineanca își lasă
găleata ne arată că a găsit un dar mai
mare, un bun mai mare decât apa după
care venise, un mai bun loc pentru ea în
sânul comunității. Recunoaște darul
mai mare pe care acest evreu necunos-
cut, Iisus, i-l oferă.

Este greu pentru noi să găsim va-
loare, bine sau chiar sfințenie în ceea ce
nu ne este cunoscut și aparține altuia.
Însă recunoașterea darurilor care
aparțin altuia ca bune și sfinte este un
pas necesar către unitatea vizibilă pe
care o căutăm.

Légy irgalmas hozzánk, aki min-
denek felett állsz.

Hogyan hívhatnánk téged bármi-
lyen más néven? Ámen.

*(Nazianzi Szent Gergelynek tulaj-
donított ima.)*

4. nap: LEMONDÁS

**Az asszony pedig otthagyta korsóját
Jn 4,28**

1Móz/Ter 11,31–12,4 Isten megígéri
Ábrámnak, hogy nagy néppé
teszi és megáldja

Zsolt 23 Az Úr az én pásztorem

ApCsel 10,9–20 „Amit Isten
megtisztított, azt te ne mondd
tisztátalannak.”

Jn 4,25–28 Az asszony pedig otthagy-
ta korsóját

Magyarázat

A Jézus és a samáriai asszony
közötti találkozás azt mutatja, hogy a
párbeszéd a különbözővel, az idegen-
nel, az ismeretlennel, élettel teli lehet.
Ha az asszony követte volna a kul-
turális szabályokat, akkor elment
volna, amikor meglátja Jézust közele-
ni a kúthoz. Azon a napon valamilyen
okból nem követte a kialakult szabá-
lyokat. Az asszony és Jézus is szakított
a megszokott viselkedési normákkal.
Ezen a szakításon keresztül újra meg-
mutatták, hogy lehetséges új kapcsola-
tokat építeni.

Jézus teljesítette Atyja művét, és a
samáriai asszony otthagyva korsóját a
kútnál jelzi, hogy élete még nem tel-
jesedett be. János evangéliumában ő az
első, aki Jézust Messiásnak nevezi. A
kitörés fontos azok számára, akik
vagyakoznak arra, hogy erősebbek és
bölcsőbbek legyenek a hitükben.

A samáriai asszony azzal, hogy
maga mögött hagyja a vizeskorsót,
jelzi, hogy nagyobb ajándékot talált,
azt, amely jobb a víznél, ami miatt
kijött a kúthoz, és a közösségénél is
jobb helyet talált. Felismeri a nagyobb
ajándékot, amelyet Jézus, a zsidó ide-
gen kínál számára.

Nehéz számunkra megtalálni az
értéket, felismerni a jót, a szentet,
amely ismeretlen számunkra, és
máshoz tartozik. Megtalálni a másik-
ban az értéket, fontos lépés a látható
egység felé, amelyre vagyakozunk.

Kérdések

1. A Jézussal való találkozás arra
kötelez bennünket, hogy magunk
mögött hagyjuk vizeskorsóinkat.
Melyek is ezek a vizeskorsók?

2. Melyek a fő nehézségek, melyek
meggátolnak bennünket, hogy így
tegyük?

singen. Du bist beides; alles und nichts,
nicht ein Teil, auch nicht das Ganze. Alle
Namen werden Dir gegeben und doch kann
keiner Dich fassen. Wie soll ich Dich also
nennen, Du der Du über alle Namen bist.

(Gregor von Nazianz)

4. Tag Die Ablehnung:

**Da ließ die Frau ihren Wasserkrug stehen
(Johannes 4,28)**

Genesis 11,31-12,4 Gott verspricht Abram,
aus ihm eine große und segnende
Nation zu machen

Psalm 23 „Der Herr ist mein Hirte“

Apostelgeschichte 10,9-20 „Was Gott für
rein erklärt, nenne du nicht
unrein!“

Johannes 4,25-28 „Da ließ die Frau ihren
Wasserkrug stehen“

Erläuterung

Die Begegnung zwischen Jesus und der
Samariterin zeigt, dass der Dialog mit dem
Anderen, Fremden, Unvertrauten
lebensspendend sein kann. Wenn die Frau
sich an die Regeln ihrer Kultur gehalten
hätte, wäre sie vom Brunnen fortgegangen,
als sie Jesus kommen sah. An diesem Tag
aber hielt sie sich nicht an die geltenden
Regeln – aus welchem Grund auch immer.
Sowohl sie als auch Jesus ließen die
herkömmlichen Verhaltensmuster hinter
sich. Mit diesem Bruch mit dem
Althergebrachten geben sie uns ein weiteres
Beispiel dafür, dass es uns möglich ist, neue
Beziehungen aufzubauen.

Jesus vollendet das Werk des Vaters.
Die samaritanische Frau ihrerseits lässt ihren
Wasserkrug stehen, was bedeutet, dass sie in
ihrem Leben neue Wege gehen kann und
sich nicht auf die Rolle festlegen lassen
muss, die die Gesellschaft ihr zuschreibt.
Mit dem Althergebrachten zu brechen ist
notwendig für alle, die in ihrem Glauben
stärker und weiser werden möchten.

Die samaritanische Frau lässt ihren
Wasserkrug stehen, weil sie eine größere
Gabe gefunden hat, die bedeutender ist als
das Wasser, für das sie zum Brunnen
gekommen war. Ihr Zeugnis wird von ihrer
Gemeinschaft anerkannt. So wird sie von
einer einfachen Wasserträgerin zu einer
Verkündigerin des Messias. Sie hat die
größere Gabe erkannt, die Jesus, der fremde
Jude, ihr anbietet.

Wir haben Schwierigkeiten damit, das,
was wir nicht kennen und was anderen
gehört, wertzuschätzen, es als gut oder
sogar als heilig anzuerkennen. Dennoch:
Die Gaben der anderen als gut und heilig
anzuerkennen ist ein notwendiger Schritt
auf dem Weg zu der sichtbaren Einheit, die
wir suchen.

Fragen

Die Begegnung mit Jesus fordert von
uns, unseren Wasserkrug stehen zu lassen.
Was sind solche „Wasserkrüge“ für uns?

Welche Schwierigkeiten hindern uns
vor allem daran, unseren Wasserkrug stehen
zu lassen?

Întrebări

1. Întâlnirea cu Iisus presupune să ne lăsăm gălețile, care sunt aceste găleți pentru noi?

2. Care sunt principalele greutăți care ne împiedică să facem acest lucru?

Rugăciune

Dumnezeule iubitor, ajută-ne să învățăm de la Iisus și de la samarineancă faptul că întâlnirea cu alții ne deschide noi orizonturi de har. Ajută-ne să ne depășim limitele și să îmbrățișăm noi provocări. Ajută-ne să depășim teama în urmarea chemării Fiului Tău. Ne rugăm în numele lui Iisus Hristos. Amin

Ziua a 5-a - VESTIREA

Nici găleată nu ai și fântâna e adâncă (Ioan 4, 11)

Facerea 46, 1-7 Dumnezeu îi spune lui Iacov să nu se teamă să meargă în Egipt

Psalmi 133 Ce este bun și frumos, decât numai a locui frații împreună

Fapte 2, 1-11 Ziua Cincizecimii
Ioan 4, 7-15 "Nici găleată nu ai și fântâna este adâncă"

Comentariu

Iisus avea nevoie de ajutor. După o călătorie lungă, Îl ajunge oboseala. Istovit în căldura amiezii, îi este foame și sete (Ioan 4, 6). Mai mult, Iisus este un străin; el se află pe teritoriul străin și fântâna aparține poporului femeii. Lui Iisus îi este sete și, după cum arată femeia samarineancă, nu are găleată ca să scoată apă. Îi nevoie de apă, are nevoie de ajutorul ei: toată lumea are nevoie de ajutor!

Mulți creștini cred că numai ei au toate răspunsurile și că nu au nevoie de ajutor de la nimeni altcineva. Pierdem mult dacă privim din această perspectivă. Nimeni dintre noi nu ajunge în adâncimile divinității și totuși credința ne cere să cercetăm în adâncime taina. Nu putem face acest lucru în izolare. Avem nevoie de ajutorul fraților noștri creștini. Doar atunci putem atinge adâncimile tainei lui Dumnezeu.

Un punct comun al credinței noastre, indiferent de ce biserică aparținem, este că Dumnezeu este o taină mai presus de înțelegerea noastră. Căutarea unității creștine ne duce la înțelegerea faptului că nicio comunitate nu are toate mijloacele pentru a ajunge la apele adânci ale divinității. Avem nevoie de apă, avem nevoie de ajutor: toată lumea are nevoie de ajutor! Cu cât creștem mai mult în unitate, ne

Imădság

Szerető Istenünk, segíts, hogy megtanuljunk Jézustól és a samáriaiakatól, hogy másokkal való találkozásunk új áldást hozzon számunkra. Segítség, hogy átlépjük korlátainkat, és műne féljünk az új kihívásoktól. Segítség, hogy felülkerekedjünk a félelmen Fiad hívása által. Jézus Krisztus nevében imádkozunk.

Amen.

5. nap: KINYILATKOZTATÁS Merítőedényed sincs, a kút is mély Jn 4,11

1Móz/Ter 46,1-7 Isten így szólt Jákobhoz: Ne félj lemenni Egyiptomba!

Zsolt 133 Ó, mily szép és mily gyönyörűsége, ha a testvérek egyetértésben élnek!

ApCsel 2,1-11 A pünkösöd napja
Jn 4,7-15 „Merítőedényed sincs, a kút is mély”

Magyarázat

Jézusnak segítségre volt szüksége. Hosszú gyaloglás után rá tör a fáradtság. A déli hőségtől kimerülve éhes és szomjas (Jn 4,6). Továbbá Jézus idegennek számít. Idegen területen van, és a kút az asszony népéhez tartozik. Jézus szomjas, és ahogy a samáriai asszony rámutat arra, hogy merítőedénye sincs. Szüksége van vízre, szüksége van az asszony segítségére: mindenkinek szüksége van segítségre!

Sok keresztény azt hiszi, hogy mindenre tudja a választ, és nincs szüksége külső segítségre. Sokat veszítünk, ha ebben a látásmódban maradunk. Egyikünk sem ér el az isteni kút mélységéig, a hit mégis azt követeli, hogy mélyebben merüljünk el a titokban. Ezt nem tudjuk elszigetelve megtenni. Szükségünk van keresztény testvéreink segítségére. Csak így juthatunk el az isteni misztérium mélységéig. Közös pont a hitünkben, függetlenül attól, hogy melyik egyházhoz tartozunk, az, hogy Isten misztériuma túlmutat értelmünkön. A keresztény egység keresése arra a felismerésre vezet bennünket, hogy nincs olyan közösség, amely képes elérni az isteni vizek mélységét. Szükségünk van vízre, szükségünk van segítségre: mindenkinek szüksége van segítségre!

Minél inkább növekszünk az egységben, megosztva vödreinket és összekötte köteleinket, annál inkább mélyebbre ereszkedünk az isteni kútban. A brazil óslakos hagyomány arra tanít bennünket, hogy az idősek bölcsességéből, és gyermekek kíváncsiságából tanuljunk. Amikor képesek vagyunk elfogadni azt, hogy szükségünk van egymásra, olyanok

Gebet

Liebender Gott, hilf uns, von Jesus und der Samariterin zu lernen, dass die Begegnung mit den anderen uns neue Horizonte der Gnade eröffnet. Hilf uns, unsere Grenzen zu überwinden und neue Herausforderungen anzunehmen. Hilf uns, unsere Angst hinter uns zu lassen und dem Ruf deines Sohnes zu folgen. Darum bitten wir dich im Namen Jesu Christi. Amen.

5. Tag Die Verkündigung:

Du hast kein Schöpfgefäß, und der Brunnen ist tief (Johannes 4,11)

Genesis 46,1-7 Gott sagt zu Jakob, dass er keine Angst zu haben braucht, nach Ägypten zurückzugehen

Psalm 133 „Wie gut und schön ist es, wenn Brüder miteinander in Eintracht wohnen“

Apostelgeschichte 2,1-11 Das Pfingstereignis

Johannes 4,7-15 „Du hast kein Schöpfgefäß und der Brunnen ist tief“

Erläuterung

Jesus brauchte Hilfe. Nach einer langen Wanderung ist er müde. Die Hitze der Mittagszeit trägt zu seiner Erschöpfung bei; er ist hungrig und durstig (Joh 4,6). Hinzu kommt, dass Jesus ein Fremder ist. Er ist auf fremdem Gebiet, und der Brunnen gehört dem Volk der Frau. Jesus ist durstig, hat aber – die Samariterin weist darauf hin – kein Gefäß, um Wasser zu schöpfen. Er braucht Wasser, er braucht ihre Hilfe: Wir alle sind auf Hilfe angewiesen!

Viele Christen glauben, dass sie allein alle Antworten haben und von niemandem Hilfe benötigen. Wir verlieren viel, wenn wir in dieser Haltung verharren. Niemand von uns kann den Brunnen des Göttlichen in seiner ganzen Tiefe ausloten, und doch verlangt unser Glaube, dass wir tiefer in das Geheimnis eindringen. Das können wir nicht allein. Wir brauchen die Hilfe unserer christlichen Brüder und Schwestern. Nur mit ihnen können wir die Tiefen des göttlichen Geheimnisses ausloten.

Uns allen, unabhängig davon, welcher Kirche wir angehören, ist die Einsicht gemeinsam, dass Gott ein Geheimnis ist, das wir mit unserem Verstand nicht fassen können. Auf unserer Suche nach der Einheit der Christen lernen wir, dass keine christliche Gemeinschaft über alle Mittel verfügt, mit denen der tiefe Brunnen des Göttlichen ausgelotet werden kann. Wir brauchen Wasser, wir brauchen Hilfe: Wir alle sind auf Hilfe angewiesen! In dem Maß, in dem unsere Einheit wächst, wir unsere Krüge teilen und unsere Seile zusammenknoten, werden wir immer tiefer in den Brunnen des Göttlichen eintauchen.

Die Tradition der indigenen Völker Brasiliens lehrt uns, sowohl von der Weisheit der Alten als auch von der Neugier und Arglosigkeit der Kinder zu lernen.

împărțim gălețile și bucățile de frânghie, cu atât cercetăm mai mult adâncurile divinității.

Tradițiile băștinașilor din Brazilia ne sfătuiesc să învățăm din înțelepciunea bătrânilor și, în același timp, din curiozitatea și nevinovăția copiilor. Când suntem pregătiți să acceptăm că avem nevoie unii de ceilalți, devenim precum copiii, deschiși către învățatură. Și astfel ni se deschide Împărăția lui Dumnezeu (Matei 18, 3). Trebuie să facem ca Iisus. Trebuie să avem inițiativa de a intra în țară străină, unde devenim străini, și să ne cultivăm dorința de a învăța din ce este diferit.

Întrebări

1. Vă amintiți situații în care biserică voastră a ajutat alte biserici sau a fost ajutată de alte biserici?

2. Există rezerve din partea bisericii voastre de a accepta ajutor de la altă biserică? Cum pot fi depășite aceste rezerve?

Rugăciune

Dumnezeule, izvor de apă vie, ajută-ne să înțelegem că, cu cât ne alăturăm frânghiile, cu atât mai adânc ajung gălețile noastre în apele Tale divine! Trezește-ne pentru a recunoaște adevărul că darurile celorlalți sunt o expresie a tainei Tale de nepătruns. Și fă-ne să stăm împreună la fântână și să bem din apa Ta care ne adună în unitate și pace. Cerem acestea în numele Fiului Tău Iisus Hristos, care i-a cerut femeii samarince apă ca să-și potolească setea. Amin.

Ziua a 6-a - MĂRTURIA

Iisus a răspuns: Apa pe care i-o voi da Eu se va face izvor de apă curgătoare spre viața veșnică.”
(Ioan 4, 14)

Ieșirea 2, 15-22 Moise la fântâna din Madian

Psalmi 90 Cântarea celor care-și găsesc sprijinul în Domnul

1 Ioan 4, 15-21 Iubirea desăvârșită alungă frica

Ioan 4, 11-15 “Izvor de apă curgătoare spre viața veșnică”

Comentariu

Dialogul care începe când Iisus cere apă devine un dialog în care Iisus făgăduiește apă. Mai târziu în această Evanghelie Iisus va cere din nou de băut. “Mi-e sete”, spune El de pe cruce și pe cruce Iisus devine izvorul de apă curgătoare care curge din coasta Sa străpunsă. Noi primim această apă,

leszünk, mint a gyerekek, nyitottak a tanulásra. Így nyílik meg számunkra Isten országa (Mt 18,3). Jézushoz hasonlóan kell cselekednünk.

Kezdeményeznünk kell, hogy idegen földre léphessünk, ahol idegenek leszünk, de egyre inkább tanulni szeretnénk a különbözőségeiből.

Kérdések

1. Emlékszel olyan helyzetre, amikor gyülekezeted egy másik gyülekezetnek segített, vagy egy másik gyülekezet segített ki gyülekezetet?

2. Van-e fenntartása egyháznak egy másik egyház segítségével szemben? Hogyan lehet felülkerekedni ezeken a fenntartásokon?

Imádság

Isten, aki az élő víz forrása vagy, segíts megértenünk, hogy minél hosszabb a kötelünk, annál mélyebbre engedhetjük vödrünket a te Isteni vizedbe! Ébressz fel minket, hogy felismerjük a másik ember ajándékában, mérhetetlen titokzatosságodat. Kérünk, add meg nekünk, hogy leülhessünk másokkal a kútnál, és igyunk vizedből, abból, amely egyetértésre és békére gyűjt össze minket. Jézus Krisztus nevében kérjük ezt, aki arra kérte a samáriai asszonyt, hogy adjon vizet szomjúságára.

Amen.

6. nap: BIZONYSÁG

Jézus így válaszolt neki: „Aki abból a vízből iszik, amelyet én adok neki, soha többé meg nem szomjazik, mert örök életre buzgó víz forrásává lesz benne.” Jn 4,14

2Móz/Kiv 2,15–22 Mózes Midján kútjánál

Zsolt 91 Azoknak az éneke, akiknek az Úr a menedék

1Jn 4,16–21 A teljes szeretet kiűzi a félelmet

Jn 4,11–15 „Örök életre buzgó víz forrásává lesz benne.”

Magyarázat

A párbeszéd, amely azzal kezdődik, hogy Jézus vizet kér, olyan párbeszédévé válik, amelyben Jézus vizet ígér. Jézus később újra inni kér ugyanebben az evangéliumban. „Szomjazom”, mondja a keresztén, és a keresztről Jézus az ígért vizének forrásává vállalik, mely az ő átszúrt oldalából folyik. Ezt a vizet, ezt az életet kapjuk Jézustól a keresztségben, és az vízzé válik, egy életet, amely belőlünk tör fel, hogy másoknak adhasuk, másokkal megosszuk. Íme, a

Wenn wir bereit sind anzuerkennen, dass wir einander brauchen, werden wir wie lernbegierige Kinder. Auf diesem Weg wird sich das Reich Gottes für uns öffnen (Mt 18,3). Wir müssen Jesus nachahmen. Wir müssen aufbrechen und in ein fremdes Land gehen, wo wir selbst Fremde sind, und den Willen entwickeln, von dem zu lernen, was uns fremd ist.

Fragen

Erinnern Sie sich an Situationen, in denen Ihre Kirche einer anderen Kirche geholfen oder von einer anderen Kirche Hilfe erhalten hat?

Gibt es in Ihrer Kirche Vorbehalte, von einer anderen Kirche Hilfe anzunehmen? Wie können diese Vorbehalte überwunden werden?

Gebet

Gott, Quelle des lebendigen Wassers, hilf uns zu verstehen, dass wir unsere Krüge tiefer in dein göttliches Wasser eintauchen können, wenn wir unsere Seile zusammenknoten. Lass uns erkennen, dass die Gaben der anderen ein Ausdruck deines unergründlichen Geheimnisses sind. Und lass uns zusammen am Brunnen sitzen und von deinem Wasser trinken, das uns in Einheit und Frieden zusammenführt. Darum bitten wir dich im Namen deines Sohnes Jesus Christus, der die Samariterin bat, ihm Wasser zu geben, um seinen Durst zu stillen. Amen.

6. Tag Das Zeugnis:

Jesus sagte: „Vielmehr wird das Wasser, das ich ihm gebe, in ihm zur sprudelnden Quelle werden, deren Wasser ewiges Leben schenkt“ (Johannes 4,14)

Ex 2,15-22 Moise in Midian
Psalm 91 Das Lied von denen, die Schutz beim Herrn suchen

1. Johannes 4,16-21 Die vollkommene

Liebe vertreibt die Furcht
Johannes 4,11-15 „Eine sprudelnde Quelle, deren Wasser ewiges Leben schenkt“

Erläuterung

Der Dialog, der damit beginnt, dass Jesus um Wasser bittet, wird zum Dialog, in dem Jesus selbst zur Quelle des verheißenen Wassers, das aus seiner durchbohrten Seite fließt (Joh 19,34). Dieses Wasser, dieses Leben empfangen wir von Jesus in der Taufe, und es wird zu Wasser und Leben, das in uns aufsteigt und das wir weitergeben und mit anderen teilen sollen.

Hier ist das Zeugnis einer brasilianischen Frau, die von diesem Wasser getrunken hat und in der es zu einer Quelle geworden ist:

Schwester Romi, eine Krankenschwester aus Campo Grande, war Pastorin einer

această viață de la Iisus, în botez și aceasta devine o apă, o viață care curge în noi pentru a le fi dăruită altora și împărțită cu ei.

Iată mărturia unei femei braziliene care a băut din această apă și în care această apă devine un izvor:

Sora Romi, o soră medicală din Campo Grande, era pastor în tradiția pentecostală. Într-o noapte de duminică, pe când era singură într-o colibă, în vecinătatea lui Romi o băștinașă de șaisprezece ani pe nume Semei a dat naștere unui băiețel. A fost găsită zăcând pe jos și sângerând. Sora Romi a dus-o la spital. S-au făcut investigații - unde erau rudele lui Semei? Au fost găsite dar nu au vrut să audă de ea. Semei și copilul ei nu aveau unde să se ducă. Sora Romi i-a luat în propria ei locuință modestă. Nu o cunoștea pe Semei și prejudecățile împotriva indigenilor sunt mari la Campo Grande. Semei a avut în continuare probleme de sănătate, dar generozitatea surorii Romi a dat naștere la mai multă generozitate din partea vecinilor ei. O altă proaspătă mamă, o catolică pe nume Veronica, a hrănit la sân copilul lui Semei, căci aceasta nu o putea face. Semei i-a dat copilului numele Luke Nathaniel și după o vreme s-au putut muta din oraș la o fermă, dar nu a uitat bunătatea surorii Romi și a vecinilor ei.

Apa pe care o dă Iisus, apa pe care sora Romi a primit-o în botez s-a transformat în ea în izvor de apă și dar de viață pentru Semei și copilul ei. Venind din mărturia ei, aceeași apă a botezului a devenit izvor, fântână, în viața vecinilor lui Romi. Apa botezului izvorând viața devine o mărturie ecumenică a iubirii creștine în acțiune, o pregustare a vieții veșnice pe care o promite Iisus.

Gesturi concrete ca acesta, făcute de oamenii obișnuiți, sunt ceea ce ne trebuie pentru a ne întâlni frația. Ele dau mărturie Evangheliei și relevanță relațiilor ecumenice.

Întrebări

1. Cum interpretați cuvintele lui Iisus conform căroră prin el putem deveni "izvor de apă curgătoare spre viața veșnică" (Ioan 4, 14)?

2. Unde vedeți creștini care sunt izvoare de apă curgătoare pentru voi și pentru ceilalți?

3. Care sunt situațiile din viața publică față de care bisericile ar trebui să reacționeze cu o singură voce pentru a fi izvoare de apă curgătoare?

tanúsága egy brazil asszonynak, aki ivott ebből a vízből, és akiben ez a víz forrássá vált: Romi nővér Campo Grandéból lelkész volt egy pünkösdi gyülekezetben.

Egyik vasárnap este egyedül egy konyhóban Romi szomszédja, egy 16 éves öslakos lány, akit Semeinek hívtak, fiúgyermeknek adott életet. A földön fekvé találtak rá, és vérzett.

Romi testvér kórházba vitte Kérdések fogalmazódtak meg. Hol volt Semei családja? Megtalálták őket, de semmiről nem akartak tudni. Semeinek és gyermekének nem volt hova mennie. Romi testvér szerény otthonába fogadta őket. Nem ismerte Semeit, az előítéletek pedig nagyok az öslakosokkal szemben a Campo Grandéban. Semeinek egészségügyi problémái voltak, de Romi testvér nagylelkűsége a szomszédjait is nagylelkűsége készítette. Egy másik édesanya, Veronika, aki katolikus volt, szoptatta Semei gyermekét, addig míg Semei meg nem gyógyult. Semei fiát Luke Nathanielnek nevezte el, és idővel elmentek a városból egy farmra, de sosem felejtette el Romi testvér és szomszédjai kedvességét.

A víz, melyet Jézus ad, a víz, melyet Romi testvér is megkapott a keresztségben, forrássá vált, és életet adott Semeinek és gyermekének. Romi tanúságtétele által ugyanez a keresztség, forrássá vált Romi szomszédjai életében is. A keresztség vize az élet forrásává válik, a keresztség szeretet ökumenikus tanúságtételén keresztül, ízelítőt adva ezáltal is abból az örök életből, amelyet Jézus megígért számunkra. Hétköznapi életünk kézzelfogható gesztusai azok, amelyekre szükségünk van ahhoz, hogy igazi baráti kapcsolatokat alakítsunk ki. Ezek az evangéliumról és vele az ökumenikus kapcsolatok fontosságáról tanúskodnak.

Kérdések

1. Hogyan értelmezzük Jézus mondatát: „... aki abból a vízből iszik, amelyet én adok neki, soha többé meg nem szomjazik, mert örök életre buzgó vízforrásává lesz benne” (Jn 4,14)?

2. Hol találkozunk olyan keresztségekkel, akik mások számára örök életre buzgó vízforrásává válnak?

3. A közösségi életnek melyek azok a helyzetek, ahol az egyháznak egységesen fel kellene szólni, hogy az életre buzgó víz forrásává legyenek?

Imádság

Szentháromság egy Isten, Jézus példáját követve tégy bennünket is szereteted tanúivá. Add meg nekünk, hogy az igazság, a béke és a szolidaritás eszközei lehessünk. Add, hogy

Pfingstgemeinde. In ihrem Wohnviertel brachte ein sechzehnjähriges Mädchen namens Simei, Angehörige eines indigenen Volkes, einen kleinen Jungen zur Welt – allein, in einer Hütte, an einem Sonntag in der Nacht. Als man Simei fand, lag sie blutend auf dem Boden. Schwester Romi brachte sie in ein Krankenhaus. Dann wurden Nachforschungen angestellt – wo war Simeis Familie? Die Familie wurde gefunden, aber sie wollte nichts von ihrer Tochter wissen. So hatten Simei und ihr Kind kein Zuhause. Schwester Romi nahm sie in ihrem eigenen bescheidenen Heim auf, obwohl sie Simei nicht kannte und es in Campo Grande große Vorurteile gegenüber den Angehörigen indigener Völker gibt. Simei hatte noch immer gesundheitliche Probleme. Schwester Romis Großzügigkeit aber bewege ihre Nachbarn dazu, ebenfalls großzügig zu sein. So fand sich eine andere junge Mutter, eine Katholikin namens Veronica, die Simeis Kind stillte, weil Simei selbst dazu nicht fähig war. Simei nannte ihren Sohn Lukas Nathanael, und nach einiger Zeit konnte sie mit ihm von der Stadt aufs Land ziehen. Die Freundlichkeit von Schwester Romi und ihren Nachbarn hat sie nie vergessen.

Das Wasser, das Jesus schenkt und das Schwester Romi in der Taufe empfangen hat, ist in ihr zu einer Quelle geworden, die Simei und ihrem Kind Leben ermöglicht hat. Schwester Romis Zeugnis bewirkte, dass das Wasser der Taufe auch im Leben ihrer Nachbarn zu einer Quelle wurde. Wenn das Wasser der Taufe Leben eröffnet, dann wird dies zu einem ökumenischen Zeugnis für christliche Liebe, die Früchte trägt, zu einem Vorgeschmack des ewigen Lebens, das Jesus verheißt.

Wenn die Gemeinschaft unter uns wachsen soll, dann brauchen wir konkrete Gesten wie diese, die von ganz normalen Menschen kommen. Sie legen Zeugnis für das Evangelium und für die Bedeutung ökumenischer Beziehungen ab.

Fragen

Wie interpretieren Sie Jesu Wort, dass das Wasser, das er uns gibt, in uns zur „sprudelnden Quelle“ wird, „deren Wasser ewiges Leben schenkt“ (Joh 4,14)?

Wo erleben Sie Christen, die zur Quelle lebendigen Wassers für Sie und für andere werden?

Zu welchen Themen des gesellschaftlichen Lebens sollten die Kirchen mit einer Stimme sprechen, um Quellen des lebendigen Wassers zu sein?

Gebet

Dreieiniger Gott, wir wollen dem Beispiel Jesu folgen. Mach uns zu Zeugen deiner Liebe. Gewähre uns, Werkzeuge für Gerechtigkeit, Frieden und Solidarität zu werden. Schenke uns deinen Geist, der uns konkrete Schritte auf dem Weg zur Einheit weist. Lass aus Mauern Brücken werden. Darum bitten wir dich im Namen Jesu Christi in der Einheit des Heiligen Geistes. Amen.

Rugăciune

Dumnezeule întreit, urmând exemplul lui Iisus, fă-ne martori ai iubirii Tale. Dă-ne să devenim instrumente ale dreptății, păcii și solidarității. Fie ca Duhul Tău să ne miște spre fapte concrete care să ducă la unire. Fie ca toate zidurile să se transforme în punți. Ne rugăm în numele lui Iisus Hristos în unitatea Duhului Sfânt. Amin.

Ziua a 7-a - MĂRTURIE "Dă-Mi să beau" (Ioan 4, 7)

Numeri 20, 1-11 Israelii la Meriba
Psalmi 118, 10-20 "Nu am uitat poruncile Tale"

Romani 15, 2-7 "Dumnezeu... să vă dea vouă a gândi la fel unii pentru alții"

Ioan 4, 7-15 "Dă-Mi să beau"

Comentariu

Creștinii ar trebui să aibă încredere în faptul că întâlnirea cu alții și schimbul de experiență, chiar și cu alte tradiții religioase, ne poate schimba și ajuta să ajungem în adâncul fântânilor. Abordarea celor care ne sunt străini cu dorința de a bea din fântâna lor ne deschide "minunile lui Dumnezeu" pe care le vestim.

În pustie poporul lui Dumnezeu nu avea apă și Dumnezeu i-a trimis pe Moise și Aaron să scoată apă din stâncă. În același fel Dumnezeu răspunde adesea nevoilor noastre prin alții. Când Îl chemăm pe Dumnezeu în nevoie, ca samarineanca ce a spus "Doamne, dă-mi această apă", poate că Domnul ne-a răspuns deja la rugăciune punând în mâinile semenilor noștri ceea ce cerem. Și astfel trebuie să ne întoarcem și spre ei și să le cerem, "Dă-mi să beau".

Uneori răspunsul nevoilor noastre se găsește deja în viața și bunăvoința celor din jurul nostru. De la populația Guarani din Brazilia învățăm că în limba lor nu există un echivalent al cuvântului "religie" separat de restul vieții. Expresia folosită înseamnă în traducere literală "modul nostru bun de existență" ("?ande reko katu"). Această expresie se referă la întregul sistem cultural, care include religia. Religia este de aceea parte a sistemului cultural Guarani, la fel ca modul lor de gândire și existență (teko). Se leagă de tot ce sporește și dezvoltă comunitatea și duce către "modul bun de existență" (teko katu). Populația Guarani ne amintește că la început creștinismul se numea "Calea" (Fapte 9, 2). "Calea" sau "modul nostru bun de existență"

Lelked valódi cselekvésre és egységre mozdítson bennünket. Add, hogy a falak hidakká alakuljanak át. Jézus Krisztus nevében és a Szentlélek egységében imádkozva kérünk.
Amen.

7. nap: BIZONYSÁG „Adj innom” Jn 4,7

4Móz/Szám 20,1–11(13) Izrael fiai a Cin pusztaban, Meribáná
Zsolt 119,10–20 „Igdéről nem feledkezem meg”

Róm 15,2–7 „Az Isten adja meg nektek, hogy egyetértés legyen közöttetek”

Jn 4,7–15 „Adj innom”

Magyarázat

A keresztyéneknek bizakodóknak kellene lenniük, mert összetalálkozva és tapasztalatokat cserélve másokkal, akár más vallási hagyományokkal az életük megváltozhat, ami segít elérni a kút mélységét. Közelebb kerülve számunkra idegen emberekhez, forrásaikra szomjazva nyitottak leszünk arra, hogy megtapasztaljuk „Isten csodáit”, amelyeket hirdetünk.

A pusztaságban Isten népe víz nélkül volt, és Isten Mózeset és Áront küldte, hogy fakasszanak vizet a sziklából. Isten gyakran hasonlóképpen találkozik szükségünkkel másokon keresztül. Ahogy segítségül hívjuk az Urat szükség esetén, mint a samáriai asszony, aki Jézust így szólítja meg „Uram, add nekem azt a vizet”, úgy az Úr is válaszol imádságainkra azáltal, hogy a másik emberen keresztül megadja azt, amit kérünk. Így feljűk kell fordulnunk, és azt kell kérni tőlük, „adj innom”.

Kérésainkra a válasz olykor már azokban a jóakarató emberekben van, akik körülöttünk vannak. Braziliában a guarani emberektől megtanulhattuk, hogy nyelvükben nincs megfelelő szó a „vallásra”, az élet többi részétől elkülönítve. Az a kifejezés, amit általában használnak a „vallásra”, szó szerint azt jelenti, hogy jól érezzük magunkat („hände reko katu”). Ez a kifejezés az egész kulturális rendszerre vonatkozik, amely magába foglalja a vallást is. Így a vallás része a guarani kulturális rendszernek, amely a gondolkodásukat és létüket is meghatározza (teko). Ez mindahhoz kapcsolódik, ami javítja és fejleszti a közösséget, és elvezet a mi „jólétünkbe” (teko katu). A guarani emberek arra emlékeztetnek bennünket, hogy a keresztyéneket először úgy hívták „az Úr útjának követői” (ApCsel 9,2). „Az Úr útjának követői” vagy „jólétünk” Isten útja, hogy nyugalmat hozzon életünkbe.

7. Tag Das Zeugnis:

„Gib mir zu trinken“ (Johannes 4,7-15)

Numeri 20,1-11 Die Israeliten in Meriba
Psalm 119,10-20 „Ich berge deinen Spruch im Herzen“

Römer 15,2-7 Gott möge uns gewähren, in Harmonie miteinander zu leben
Johannes 4,7-15 „Gib mir zu trinken“

Erläuterung

Christen sollten darauf vertrauen, dass Begegnung und Erfahrungsaustausch mit den anderen, auch mit Angehörigen anderer Religionen, uns verändern und uns dabei helfen können, die Tiefen des Brunnens auszuloten. Wenn wir auf diejenigen zugehen, die uns fremd sind, und wenn wir den Wunsch verspüren, aus ihrem Brunnen zu trinken, dann wird in uns das Verständnis für die „Wunder Gottes“, die wir verkündigen, wachsen.

Als das Volk Gottes auf seiner Wanderung durch die Wüste litt, weil es kein Wasser hatte, beauftragte Gott Moses und Aaron, Wasser aus einem Felsen fließen zu lassen. Auch unsere Bedürfnisse stillt Gott oft durch andere. Wenn wir Gott um etwas bitten – wie die samaritanische Frau, die Jesus um Wasser bittet –, dann hat er unser Gebet vielleicht längst erhört, indem er das, worum wir bitten, in die Hände unserer Nächsten legt. Wir müssen uns also an sie wenden und bitten: „Gib mir zu trinken.“

Manchmal ist das, was wir brauchen, im Leben und Wohlwollen der Menschen um uns herum bereits gegeben. Das Volk der Guarani in Brasilien kennt kein Wort, das unserem Begriff „Religion“ entsprechen würde, insofern dieser einen separaten Lebensbereich bezeichnet. Der übliche Ausdruck heißt wörtlich übersetzt „unser guter Weg zu sein“ („hände reko katu”). Dieser Ausdruck bezieht sich auf das gesamte kulturelle Leben, das die Religion einschließt. Religion ist also ebenso Teil der Kultur der Guarani wie ihre Art zu denken und ihr Sein (teko). Religion steht mit allem in Verbindung, wodurch die Gemeinschaft verbessert und weiterentwickelt wird und das auf den Weg zu einem „guten Sein“ (teko katu) führt. Das Volk der Guarani erinnert uns daran, dass das Christentum ursprünglich „der Weg“ (Apg 9,2) genannt wurde. „Der Weg“ oder „unser guter Weg des Seins“ ist die Art, wie Gott in allen Bereichen unseres Lebens Harmonie wirkt.

Fragen

Auf welche Weise wurden Ihre Erfahrungen mit Gott und ihre Vorstellungen über Gott durch die Begegnung mit anderen Christen bereichert?

Was können christliche Gemeinden von der Weisheit indigener Völker oder von anderen religiösen Traditionen in Ihrer Region lernen?

Gebet

Gott des Lebens, du sorgst für die ganze Schöpfung und ruft uns zu Gerechtigkeit

este felul în care Dumnezeu aduce armonie în toate laturile vieții noastre.

Întrebări

1. Cum au fost îmbogățite înțelegerea și experiența voastră despre Dumnezeu prin întâlnirea cu alți creștini?

2. Ce pot învăța comunitățile creștine din înțelepciunea băștinașilor și din alte tradiții religioase din regiunea voastră.

Rugăciune

Dumnezeu al vieții, care te îngrijești de toată creația și ne chemi către dreptate și pace, fie ca siguranța noastră să nu vină de la arme, ci din respect. Fie ca forța noastră să nu fie a violenței, ci a iubirii. Fie ca bogăția noastră să nu stea în bani, ci în împărțirea cu alții. Fie ca drumul nostru să nu fie cel al ambiției, ci al dreptății. Fie ca victoria noastră să nu vină din răz bunare, ci din iertare. Fie ca unitatea noastră să nu fie în căutarea puterii, ci în mărturia vulnerabilă prin care-Ți facem voia. Deschiși și încrezători, fie să apărăm demnitatea creației Tale, împărțind, azi și întotdeauna, pâinea solidarității, a dreptății și a păcii. Cerem aceasta în numele lui Iisus, Fiul tău sfânt, Fratele nostru, Care, victimă a violenței noastre ne-a dat chiar din înaltul crucii iertare tuturor. Amin

(Adaptare a unei rugăciuni de la o conferință ecumenică din Brazilia prin care se cere sfârșitul sărăciei ca prim pas către calea păcii prin dreptate.)

Ziua a 8-a - MĂRTURIE

Mulți au crezut pentru cuvântul femeii (Ioan 4, 39)

Ieșirea 3, 13-15 Moise la Rugul Aprins

Psalmi 29 Domnul ne ridică
Romani 10, 14-17 "Cît de frumoase sunt picioarele (...) celor ce vestesc cele bune!"

Ioan 4, 27-30, 39-40 Mulți au crezut pentru cuvântul femeii

Comentariu

Cu inima transformată, femeia samarineancă pornește în misiune. Îi vestește poporului ei că L-a găsit pe Mesia. Mulți au crezut în Iisus "pentru cuvântul femeii" (Ioan 4, 39). Forța mărturie ei vine din schimbarea vieții ei pricinuită de întâlnirea cu Iisus. Datorită atitudinii ei deschise, recunoaște în acel străin "un izvor de apă curgătoare spre viața veșnică" (Ioan 4, 14).

Kérdések

1. Hogyan gazdagította Isten értelmét és tapasztalatodat a más keresztényekkel való találkozás által?

2. Mit tudnak a keresztény közösségek tanulni az óslakos bölcseségből és más vallási hagyományokból a te környezetemben?

Imádság

Élet Istene, aki vigyázol minden teremtményre, igazságosságra és békére hívsz bennünket, add, hogy a biztonságot ne fegyverekből, hanem tiszteletből kapjuk! Add, hogy erőnk ne erőszakból, hanem szeretetből valósuljon meg.

Add, hogy gazdagságunkat ne a pénz, hanem az egymásra figyelés határozza meg!

Add, hogy életünk útját ne a törtetés, hanem az igazság határozza meg!

Add, hogy győzelmünket ne a bosszú, hanem a megbocsátás vezérelje!

Add, hogy az egység ne a hatalom kereséséből következzen, hanem abból, hogy akaratot követjük!

Add nyíltan és bizalommal védjük meg a teremtmények méltóságát, megosztva ma és mindörökké a szolidaritás, az igazságosság, és a béke kenyerét. Jézus, szent Fiad, testvérünk nevében kérünk, aki áldozatává lett erőszakunknak, és még a kereszt magasságából is megbocsátott nekünk.

Amen.

(Ezt az imádságot egy brazil konferencián elmondott imádságból fogalmazták meg. A konferencia témája a szegénység megszüntetése volt, amely az első lépés az igazságosság által a békéhez vezető úton.)

8. nap: TANÚSÁGTÉTEL

Sokan hittek benne az asszony szava miatt Jn 4,39

2Móz/Kiv 3,13–15 Mózes az égő csipkebokornál

Zsolt 30 Az Úr életben tart minket
Róm 10,14–17 „Milyen kedves azoknak a jövelete, akik az evangéliumot hírdetik!”

Jn 4,27–30,39–40 Sokan hittek benne az asszony szava miatt

Magyarázat

A samáriai asszony szívében változás történik, aminek következtében Jézus követőjévé válik. Elkezd hirdetni népének, hogy megtalálta a Messiást. Sokan hittek Jézusban „az asszony tanúságtétele miatt” (Jn 4,39). A Jézussal való találkozás következtében megváltozik az asszonyélete, és tanúságának ereje lesz nemzetségében. Nyitottságának köszönhetően felismeri az idegenben „az örök életre buzó víz forrását” (Jn 4,14)

und Frieden. Führe uns auf deinem Weg, auf dem Sicherheit auf Respekt statt auf Waffen beruht, auf dem Kraft in Liebe statt in Gewalt wurzelt, auf dem Reichtum durch das Teilen statt durch Geld wächst, auf dem Gerechtigkeit statt Konkurrenz herrscht, auf dem der Sieg mit Vergebungsbereitschaft statt mit Vergeltung errungen wird, auf dem unsere Einheit nicht auf einem gemeinsamen Streben nach Macht beruht, sondern in der Bereitschaft wurzelt, deinen Willen zu tun.

Hilf uns, uns für die Würde der ganzen Schöpfung einzusetzen und das Brot der Solidarität, der Gerechtigkeit und des Friedens zu teilen. Darum bitten wir dich im Namen Jesu, deines heiligen Sohnes, unseres Bruders, der Opfer unserer Gewalt wurde und noch am Kreuz uns allen Vergebung geschenkt hat. Amen.

8. Tag Die Verkündigung:

Viele glaubten auf das Wort der Frau hin

Exodus 3,13-15 Mose am brennenden Dornbusch

Psalm 30 Der Herr schenkt uns neues Leben

Römer 10,14-17 „Wie sind die Freudenboten willkommen, die Gutes verkündigen!”

Johannes 4,27-30,39-40 Viele glaubten auf das Wort der Frau hin

Erläuterung

Die samaritanische Frau ist durch die Begegnung mit Jesus verwandelt, und sie beginnt, Zeugnis zu geben. Sie verkündigt ihrem Volk, dass sie den Messias gefunden hat. Viele glauben an Jesus „auf das Wort der Frau hin“ (Joh 4,39). Die Kraft ihres Zeugnisses beruht darauf, dass ihr Leben sich durch die Begegnung mit Jesus verändert hat. Aufgrund ihrer Offenheit erkannte sie in diesem Fremden „eine sprudelnde Quelle, deren Wasser ewiges Leben schenkt“ (Joh 4,14).

Mission ist ein Schlüsselement des christlichen Glaubens. Alle Christen sind dazu aufgerufen, den Namen des Herrn zu verkünden. Papst Franziskus sagte zu Missionaren: „Wo immer ihr auch hingehet, solltet ihr daran denken, dass der Geist Gottes uns immer voraus ist.“ Mission ist nicht Proselytismus. Wer Jesus wirklich bezeugt, wird sich anderen in einem Dialog der Liebe zuwenden, wird für gegenseitige Lernerfahrungen offen sein und Unterschiede respektieren. Richtig verstandene Mission leitet dazu an, zu lernen, vom lebendigen Wasser zu trinken, ohne den Brunnen besitzen zu wollen. Der Brunnen gehört uns nicht. Wir schöpfen Leben aus dem Brunnen, aus dem Brunnen lebendigen Wassers, das Jesus Christus gibt.

Mission muss authentisch sein. Wort und Tat gehören in unserem Zeugnis zusammen. Wir streben danach zu leben, was wir verkündigen. Der verstorbene brasilianische Erzbischof Dom Helder Camara sagte ein-

Misiunea e un element cheie al credinței creștine. Orice creștin e chemat să vestească numele Domnului. Papa Francisc le-a spus misionarilor, "oriunde vă duceți, e bine să vă gândiți că Duhul lui Dumnezeu ajunge mereu înaintea noastră". Misiunea nu înseamnă prozelitism. Cei care-L vestesc cu adevărat pe Iisus îi abordează pe ceilalți într-un dialog iubitor, deschizi către învățarea reciprocă și către respectul diferenței. Misiunea noastră ne cere să învățăm să bem din apa curgătoare fără a pune stăpânire pe fântână. Fântâna nu ne aparține. Mai degrabă noi scoatem apă din fântână, din izvorul de viață curgătoare dat de Hristos.

Misiunea noastră trebuie să fie o lucrare atât a cuvântului cât și a mărturiei. Căutăm să trăim ceea ce vestim. Răposatul arhiepiscop brazilian Helder Camara a spus odată că mulți au devenit ateii pentru că au fost dezamăgiți de oamenii credincioși care nu pun în practică ceea ce predică. Mărturia femeii a convins comunitatea ei să creadă în Iisus pentru că frații și surorile ei au văzut o coerență între cuvintele și transformarea ei. Dacă mărturia și cuvântul nostru sunt autentice, lumea va auzi și va crede: "Cum vor crede în Acela de care n-au auzit?" (Romani 10, 14)

Întrebări

1. Care este legătura dintre unitate și misiune?
2. Cunoașteți oameni din comunitatea voastră a căror poveste de viață să fie o mărturie a unității?

Rugăciune

Dumnezeule, izvor de apă curgătoare, fă-ne martori ai unității atât prin cuvintele cât și prin viața noastră. Fă-ne să înțelegem că nu suntem proprietarii fântânii și dă-ne înțelepciunea să întâmpinăm același har unii în ceilalți. Schimbă-ne inimile și viețile ca să fim vestitori adevărați ai Veștii celei Bune. Și du-ne mereu la întâlnirea cu celălalt ca la o întâlnire cu Tine. Cerem această în numele Fiului Tău Iisus Hristos, în unitatea Sfântului Duh. Amin.

A creștin hitnek kulcsfontosságú része a misszió. Minden keresztény feladata, hogy Isten nevét hirdesse. Ferenc pápa a következőt mondta misszionáriusainak: „Bárhová mentek, mindig gondolatok arra, hogy Isten Lelke előttetek jár.” A misszió nem prozelitizmus. Azok, akik tisztán hirdetik Jézust, olyan párbeszédet tudnak kialakítani másokkal, amely nyitott egymás megismerésére és a különbözőségek tiszteletére.

Misszióknak azt várja el tőlünk, hogy tanuljunk meg úgy inni az élő vízből, hogy a kutat ne foglaljuk el. A kút nem a miénk. Az élő víz forrása Krisztus által adatik, melyből életet nyerünk.

Misszióknak egyszerre történik beszéd és tanúság által. A néhai brazil érsek, Helder Camara (1909–1999) egyszer azt mondta, hogy sokan azért lettek ateisták, mert kiábrándultak azokból a hívő emberekből, akik nem azt teszik, amit mondanak. Az asszony tanúbizonysága ahhoz vezette közösségét, hogy higgyen Jézusban, mert szavai és cselekedetei összhangban voltak egymással.

Ha a te beszéded és cselekedeted hiteles, akkor a világ meghallja a hitet. „Hogyan is higgyenek abban, akiről nem hallottak?” (Rm 10,14)

Kérdések

1. Mi a kapcsolat az egység és a misszió között?
2. Ismersz olyan embereket a közösségeden belül, akiknek az élet-történet az egységről tanúskodik?

Imádság

Istenünk, aki az élő víz forrása vagy, tégy bennünket az egység tanúivá beszédünkön és életünkön keresztül. Segíts, hogy megértsük, a kútnak nem mi vagyunk a tulajdonosai, és adj nekünk bölcsességet, hogy örülni tudjunk a kegyelemnek, melyet a másik emberben is megtalálunk. Formáld át szívünket és életünket, hogy az evangéliumnak igazi hordozói lehessünk.

Add, hogy a másik emberrel való találkozás olyan legyen, mintha veled találkoznánk. A te Fiad, Jézus Krisztus nevében és a Szentlélek egységében kérünk. Ámen.

mal, dass viele Menschen aus Enttäuschung über die Christen, die nicht leben, was sie predigen, Atheisten geworden seien. Das Zeugnis der samaritanischen Frau führte ihre Gemeinschaft zum Glauben an Jesus, weil ihre Brüder und Schwestern die Übereinstimmung zwischen ihren Worten und ihrem durch die Begegnung mit Jesus verwandelten Leben erkannten.

Wenn unser Wort und unser Zeugnis authentisch sind, dann wird die Welt hören und glauben: „Wie soll aber jemand verkündigen, wenn er nicht gesandt ist? Darum heißt es in der Schrift: Wie sind die Freudenboten willkommen, die Gutes verkündigen!“ (Röm 10,15)

Fragen

1. Wie sehen Sie das Verhältnis von Einheit und Mission?
2. Gibt es in Ihrer Gemeinschaft Menschen, deren Lebensgeschichte ein Zeugnis für die Einheit ist?

Gebet

Gott, Quelle des lebendigen Wassers, mache uns durch unsere Worte und unser Leben zu Zeugen der Einheit. Hilf uns zu verstehen, dass der Brunnen uns nicht gehört, und gib uns die Weisheit, in anderen deine Gnade zu erkennen. Verwandele unsere Herzen und unser Leben, damit wir glaubwürdige Zeugen des Evangeliums sind. Lass uns die Begegnung mit anderen als Begegnung mit dir erfahren. Darum bitten wir dich im Namen deines Sohnes Jesus Christus und in der Einheit des Heiligen Geistes. Amen.

CUPRINS

*Mesajele de binecuvântare
ale conducătorilor de
Biserici*

*Citirile biblice pentru fiecare
zi*

TARTALOM

*Az Egyházak vezetőinek
köszöntői*

*Az imahét nyolc napjának
mindegyikére szóló bib-
liaolvasási igehelyek*

INHALT

*Die Grußbotschaften der
Kirchenleitungen*

*Schriftlesungen für jeden
Tag*

Asociația Ecumenică a Bisericilor din România – AIDRom

BUCUREȘTI 2
CP 48-41

Tel.: 021.210.46.87

021.212.07.98

e-mail: aidrom@gmail.com

office@aidrom.eunet.ro